

למרות עובדה זו, המחשבה הא

כקריאה אנושית של המתנה יסלאמית

הנתונה לגורמים סובייקטיבהקדמה הקדמה בשם אלוהים אנו חופשיים, השבח הרחום ביותר האלוהי יבנו של עולם, והברכה והשלום על הנכבדים 156-196 לאלוהים, ר

ביותר מהנביאים והשליחים, אדוננו מוחמד ומשפחתו ומלוויו בכללותם, אך לאחר מכן: זהו חלק נבחר מהספר "הקלה על אהבה ממלכודות השטן" מאת שמש

מניפולציה של השטן במוחם של היהודים} אבן אל-קיים, אלוהים ירחם עליו, אמר בספרו "הקלה { ממלכודות השטן": {למעמד שלי הוא הזכיר את המניפולציה שלו על האומה הזועמת והם היהודים. אלוהים אדירים אמר בזכותם: "במה שהם קנו לעצמם כדי להאמין למה שאלוהים גילה כדי שאלוהים יחטא. הוא העדיף אותו את מי שרצה בקרב עובדיו, ולכן הם המשיכו בכעס על חמתם של

אלדין איב אלקיאי. היהודים במשך מאות שנים, עד שהגעתי לסתירה אליה הגעתי, לסערה הקשה, שקראה לי לייחד את החלק הזה כטבול בספר הנ"ל, כך שאולי אנשים לא יבינו זאת. במיוחד היהודים, ולכן הוצאתי

חולה, לתת להם להיות יצור, ואיך אפשר לאחד את אלוהים? מה זה יותר במז, כל עז אותם החוצה נמכר בכיבושיו, הם קוראים לזה "עם שליחים, אמרו אלוהים" יש ז מלבד אלה יש, הוכיח כי הנביא להם שורות, "כשלהם", אמר. הוא אמר: אלוהים גדול. אמרתי, כמו שאנשי משה אמרו למשה, "עשה לנו אלוהים. ראה "הסוף". סויים ואובייקטיביים, טומנת בחובה מחשבה טרוריסטית (אם תרצו), לפחות בכמה קריאות חריגות, במיוחד

באופן עצמאי, מחשבת הטקפירי שקשורה לחריגים בתקופה הראשונה. מתקופות האסלאם, אך מאוחר כדי להועיל ולהקל על התפשטותם. החלק אינו ניצחון היהודים על דתם או ניצחון בגישה מסוימת, לא על ופרוזה, במיוחד הפילוסופי, הקאבוריה, המחבר והסופי, שאלוהים ירחם עליו, והוא השיח 'שלו - אבן תימיה - חידשו את דת האל, כך שהם היו נקודת מפנה בחיי הקהילה האסלאמית. חלק זה מבוסס על אלוהים אדירים תחילה, ואז על העותק שפרסם בית המדען של התועלת עם חקירתו של החוקר הסגול מוחמד עוזר שמש, שאלוהים ישמור עליו, כי זה המקור, ואולי התייחסתי בחלק מהאזרחים לפרוק אנאןשהושג בזכות העלייה של החוקר שייח 'עלי חסן בן עבדול חמיד, שאלוהים ישמור עליו. בספרו, "אבן קיים אל-ג'וזיה: חייו והשפעותיו." החלק נמצא בעמודים: עמ' לוסוף הספר. החלק נמצא בעמודים: לוסוף הספר.

הקדמה ואלוהים, אני מבקש שכל האנשים יתפייסו לדרך החלקה של האסלאם שאלוהים רצה לכל עבדיו, שישכחו אותם ואת גן העדן שלהם, כמו שאמר הקב"ה: "מי שחפץ בדת שאינה האסלאם לא יתקבל ממנו ידי אלוהים, והוא בשנים האחרונות מקרב המפסידים." אלוהים יברך את מוחמד ובני משפחתו וחבריו אלא הוא הסבר על הפגם המתרחש, ואז שיתוף פעולה בכדי להגיע

לדרך שרצה אלוהים אדירים לכל עבדיו. לפי נביאיו זה יפגע בדרך אחרת. ראוי לציין בעניין זה שכאשר התסיסה התרחשה בקרב אנשי העם הספר - היהודים והנוצרים - באמונותיהם; אלוהים אדירים לא עזב אותם - מבולבל ומבולבל, אלא הוא שלח להם שליח מעצמם שקורא להם את פסוקיו ומלמד אותם את הספר ואת החוכמה, והוא מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, למהדיר בכנות בצדק

הקדמה ההתייחסות לנביא זה הגיעה בתורה ובבשורה, ואנשים הוגנים מהיהודים מכירים את אותם הסימנים, ולכן הגיור מתרחש כשהם מקבלים השראה ממנו. השיח 'שלו, אבן תימיה, עד שמת בשנת

והוא היה אחד התלמידים הבכירים שלו, ואחריו נשא את דגל הסנגור והג'הואתה רואה שרבים מהם ממהרים בחטא ובתוקפנות ואוכלים אותם בגלל הסבל של מה שנהגו לעשות * היו המביאים והרבנים לא אוסרים עליהם לומר עוול ואוכלים אותם בגלל הסבל של מה שנהגו לעשות ויאמר אלוה

ים אדירים: עליהם וייסורים הם נצחיים. ואלוהים ציווה עלינו לשאול אותו ולהתפלל אלינו שינחה אותנו לדרך של אלה שהוא העניק להם: לא זועמים ולא אבודים. מוכח שהנביא אמר: היהודים כועסים עליהם והנוצרים אבודים. סוראט אל-בקארה: לא זה בא מדבריו, עבד אל-תגהוטאד המדעי עד שמת בשנת ילדים עליו: ניצחון האמונה האיסלאמית היה ניצחון חזק, והוא הגיב לחדשן במערכות ופר

זה: במיוחד הפילוסוף, הקאבוריה, המחבר והסופי, שאלוהים ירחם עליו, והוא והשיח' שלו - אבן תימיה - חידשו את דת האל. כך שהם היו נקודת מפנה בחיי הקהילה האסלאמית. חלק זה מבוסס על אלוהים אדירים תחילה, ואז על העותק שפרסם בית המדען של התועלת עם חקירתו של החוקר הסגול מוחמד עוזר שמסי, שאלוהים ישמור עליו, כי זה המקור. ואולי התייחסתי בחלק מהאזרחים לפרוק אנאן שהושג בזכות העלייה של החוקר שייח' עלי חאיתם לקופים, לחזירים ולעבד העריץ. ואלוהים יודע

הכי טוב על מה שהיו מסתירים * ואתה רואה שרבים מהם ממהרים בחטא ובתוקפנות ואוכלים אותם בגלל הסבל של מה שנהגו לעשות * היו המביאים והרבנים לא אוסרים עליהם לומר עוול ואוכלים אותם בגלל הסבל של מה שנהגו לעשות ויאמר אלוהים אדירים: עליהם וייסורים הם נצחיים. ואלוהים ציווה עלינו לשאול אותו ולהתפלל אלינו שינחה אותנו לדרך של אלה שהוא העניק להם: לא זועמים ולא אבודים. מוכח שהנביא אמר: היהודים כועסים עליהם והנוצרים אבודים. סוראט אל-בקארה: לא זה בא מדבריו, עבד אל-תגהוטסן בן עבדול חמיד, שאלוהים ישמור עליו. בספרו, "אבן קיים אל-ג'זיה: חייו והשפעותיו." החלק נמצא בעמודים: עמ' 1 לסוף הספר. החלק נמצא בעמודים: לסוף הספר

הקדמה ואלוהים, אני מבקש שכל האנשים יתפייסו לדרך החלקה של האסלאם שאלוהים רצה לכל עבדיו, שישכחו אותם ואת גן העדן שלהם, כמו שאמר הקב"ה: "מי שחפץ בדת שאינה האסלאם לא יתקבל ממנו והוא בשנים האחרונות מקרב המפסידים." אלוהים יברך את מוחמד ובני משפחתו וחבריו ונתן לו הרבה שלום וספור. בן סולימאן, בבוקרו של השני והשניים לשוואל, לשנת אה

מניפולציה של השטן במוחם של היהודים} אבן אל-קיים, אלוהים ירחם עליו, אמר בספרו "הקלה" {ממלכות השטן}: {למעמד שלי הוא הזכיר את המניפולציה שלו על האומה הזועמת והם היהודים. אלוהים אדירים אמר בזכותם: "במה שהם קנו לעצמם כדי להאמין למה שאלוהים גילה כדי שאלוהים יחטא. הוא העדיף אותו את מי שרצה בקרב עובדיו, ולכן הם המשיכו בכעס על חמתם של הכופרים, עונש והקב"ה אמר: אמור, אמרתי לך בני אדם ממי שנרצה לבסס ולהבהיב אותו, והוא הפ, 1]משפיל

ך אותם לקופים, לחזירים ולעבד העריץ. ואלוהים יודע הכי טוב על מה שהיו מסתירים * ואתה רואה שרבים מהם ממהרים בחטא ובתוקפנות ואוכלים אותם בגלל הסבל של מה שנהגו לעשות * היו המביאים והרבנים לא אוסרים עליהם לומר עוול ואוכלים אותם בגלל הסבל של מה שנהגו לעשות ויאמר אלוהים אדירים: עליהם וייסורים הם נצחיים. ואלוהים ציווה עלינו לשאול אותו ולהתפלל אלינו שינחה אותנו לדרך של אלה שהוא העניק להם: לא זועמים ולא אבודים. מוכח שהנביא אמר: היהודים כועסים עליהם והנוצרים אבודים. סוראט אל-בקארה: לא זה בא מדבריו, עבד אל-תגהוטי, לאמירתו, "זה אומלל מה שהם היו עושים", והוא מתוקן על ידי עותק של עלי ולא אושר בעותק של עוזיר. סוראט אל-מעידה: אל-אלבני, שאלוהים ירחם עליו

ומעשי השטן בעם זה בחיי נביאו, והברית ניגשה על ידי מסירתם מפרעה; מטביעו והטביע את עמו, וכאשר הם חצו את הים, ראו עם כמו אבן על אליליהם, ואמרו, "משה, עשה לנו את אלוהים כמו שיש

להם אלים." אז משה עליו השלום אמר להם, אתה עם בור. ומה שנהגו לעשות הוא בטל, והחרפה היא על כך, והברית קרובה, והרס הפוליתאיסטים הוא לפנייהם ארבעה מהם, אז הם ביקשו ממשה ע

ליו השלום, לעשות להם אלי, אמירה של כובש וילד חולה, לתת להם להיות יצור, ואיך אפשר לאחד את הם קוראים לזה, , נמכר בכיבושיו ה הוכיח כי הנביא, מלבד אללה יש כל עז, במז יותר אלוהים? מה זה "עם שליחים, אמרו אלוהים" יש להם שורות, "כשלהם", אמר. הוא אמר: אלוהים גדול. אמרתי, כמו שאנשי משה אמרו למשה: "ע

שה לנו אלוהים. ראה "הסוף". סויים ואובייקטיביים. טומנת בחובה מחשבה טרוריסטית (אם תרצו), לפחות בכמה קריאות חריגות: במיוחד מחשבת הטקפירי שקשורה לחריגים בתקופה הראשונה. מתקופות האסלאם, אך מאוחר יותר הוא הפך לאורך זמן לכותרות לתנועות פוליטיות ודתיות. אנו אפילו מוצאים את מי שקוראים לתואר זה תנועות סלפי תקפירי בתקופה זו

גורמים בינלאומיים ומקומיים (אסלאמיים) תרמו להדגשת האסלאם בדמותה של דת הטרור, שניתן לסכם כך:

הקדמה הקדמה בשם אלוהים, אנחנו חופשיים, הרחמנים ביותר. השבח לאלוקים, ריבוננו של עולם, וברכה ושלום על הנכבדים ביותר מהנביאים והשליחים, אדוננו מוחמד ומשפחתו וחבריו בכללותם. היהודים, במשך מאות שנים, עד שהגעתי לרמת הסתירה שאליה הגעתי, לסערה הקשה, שקראה לי לייחד את החלק הזה כטבול בספר הנ"ל, כך שאולי אנשים לא יתפסו את זה

במיוחד היהודים, אז הוצאתי אותם החוצה באופן עצמאי, כך שהתועלת והקלות יתפשטו. החלק אינו , ניצחון היהודים על דתם או ניצחון בגישה ספציפית, לא על ידי אלוהים, אלא הסבר על הפגם המתרחש, ואז שיתוף פעולה בכדי להגיע לדרך שרצה אלוהים אדירים לכל עובדיו, משום שלפי נביאיו זה יפגע בנתיב אחר. ראוי לציין בעניין זה שכאשר התסיסה התרחשה בקרב אנשי העם הספר - היהודים והנוצרים - באמונתיהם; אלוהים אדירים לא עזב אותם - מבולבל ומבולבל, אלא הוא שלח אליהם שליח מעצמם שיאמר להם את פסוקיו וילמד אותם את הספר ואת החוכמה, והוא מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, למהדיר בכנות בצדק

מבוא ההתייחסות לנביא זה הגיעה בתורה ובבשורה, ואנשים הוגנים מהיהודים מכירים את אותם סימנים, ולכן הגיור מתרחש כשהם מקבלים השראה ממנו. השיח 'שלו, אבן תימייה, עד שנפטר בשנת והוא היה אחד הסטודנטים הבכירים שלי, ואחריו נשא את דגל הסנגור והג'יהאד המדעי עד שמת בשנת ילדים עליו, ניצחון האמונה האיסלאמית היה ניצחון חזק, והוא הגיב לחדשן במערכות ופרוזה, במיוחד הפילוסופי, הקאבוריה, המחבר והסופי, שאלוהים ירחם עליו, והוא והשהשטח הרחב יותר של הזרמים האסלאמיים דוחה כל עמדה אמריקאית. אולי מה שעזר בבחירה זו הוא העלאת המורשת ההיסטורית של הסכסוך בין שני הצדדים, וההשלכות של הפינוי הזה על המנטליות של המתכנן האמריקני והאסטרטגי, המגלה את חוסר הנכונות של שני הצדדים להתעלות מעל מורשת זו או להחליפה בדפוס השיתופי להשגת האינטרסים של האנושות. מקום זה בחזון האסטרטגי העתידי האמריקני נובע מאותה מורשת מהולה בהיסטוריה האפלה של היחסים העכשוויים בין שני הצדדים

ואם ארצות הברית - מכוח פילוסופיית החיים שלה - חיפשה אחר אלטרנטיבה המניעה את המניעים של הכנה והתכוננות לסכסוך עתידי, הרי שהמחשבה האיסלאמית בפיונתיה העניקה לה את ההזדמנות הפז שתרמה לתהליך הבחירה, למרות שהטרור הוא תופעה עולמית ואינה קשורה לדת האסלאם או - ייח שלו - אבן תימייה.למוסלמים ואזורים, והיא משהו שנרצה להבהיר בפסקה הבאה

חידשו את דת האלי. כך שהם היו נקודת מפנה בחיי הקהילה האיסלאמית. חלק זה מבו על אלוהים אדירים תחילה. ואז על העותק שפרסם בית המדען של ההטבות עם חקירתו של החוקר הסגול מוחמד עוזר שמס. שאלוהים ישמור עליו. כי זה המקור. ואולי הפניתי בחלק מהאזרחים לפרוק אנאן. סחחנמה רשנלאמה בילאדר אבן אל-ג'אזי, שהושגה בזכות העלייה של החוקר שיח 'עלי בן חסן בן עבדול חמיד, שאלוהים ישמור עליו ראה את התרגום המורחב שלו ב"נאגטס הזהב" מאת אבן אל-עימאד ו"זנב שכבות ' הנבלי" מאת אבן רג'אב. בספרו "אבן קיים אלג'וזיה, חייו והשפעותיו." החלק ממוקם בעמודים: עמ

פגוע. הם דורשים מהאחר לדבוק בעקרונות. עד לסוף הספר החלק ממוקם בעמודים: עמ' לסוף הספר זכויות האדם ולכבד את הבחירות של העמים, והם עוקפים את האפשרויות הללו בכל הקשור לעניין העולם האחר. וטוענים כי מסע הצלב שלו וחוסר יכולתו להישאר אלא אם כן הוא יתאסלם

אולי תרבות (דאר אל-חרב ודר אל-סלאם) השולטת עדיין בסביבה האינטלקטואלית והאסלאמית משקפת עבורנו את היקף הדואליות שבפילוג. המתעלמת מהשקפת האיסלאם על האחר, מכיוון שאנשים אלה מגבילים מלחמה לאחרים ללא קשר לעמדתם באיסלאם, בנוסף לעובדה שהחזון האסלאמי העכשווי צריך לנוע פנימה. אור המציאות הבינלאומית העכשווית, ואל תהיה שבו בקיטוב האינטלקטואלי הקודם

לבסוף, כשם שארצות הברית של אמריקה ביקשה למצוא אלטרנטיבה לברית המועצות המומסת, כמה זרמים אסלאמיים מצאו גם אויב שנבע משיקולים דתיים וקריאות לא מודעות של כל נושא היחסים עם אנשי הספר. האויב הכפול הזה ייצג (הצלבנים והציונות) ויצר ברית בין ביניהם נקראה (החזית הגלובלית לג'יהאד היהודים והציונות), שהוקמה מארגונים אסלאמיים (ג'יהאדיסטים) שהיו שונים בחזונום לגבי סדרי העדיפויות של האויב (מבפנים או מחוצה לו), אך נראה שבן לאדן הצליח לשנות את סדרי העדיפויות הללו כדי לגרום להם להתמקד בכיוון של קידום החוץ מבפנים וכדומה. אמצעי זה עזר לקיטוב הקהילה הבינלאומית, לפחות במסגרת חזונו של האחר, ואילו לחזית זו אין אמצעים להישרדות וליישום רב

הקדמה ואלוהים, אני מבקש שכל האנשים יתפייסו לדרך החלקה של האסלאם שאלוהים רצה לכל עבדיו, ישכחו אותם ואת גן העדן שלהם. כמו שאמר הקב"ה, "מי שחפץ בדת שאינה איסלאם לא יתקבל ממנו בזמן שהוא נמצא בשנים האחרונות מבין המפסידים. בן סולימאן, בבוקר העשרים והעשרים לשוואאל, בשנת א.ה

מניפולציה של השטן במוחם של היהודים אבן אל-קיים, אלוהים ירחם עליו, אמר בספרו "הקלה" { ממלכודות השטן: למעמד שלי הוא הזכיר את המניפולציה שלו על האומה הזועמת והם היהודים. אלוהים אדירי אמר בזכותם: "במה שהם קנו לעצמם כדי להאמין למה שאלוהים גילה כדי שאלוהים יחטא. הוא העדיף אותו את מי שרצה בקרב עובדיו, ולכן הם המשיכו בכעס על

כעסם של הכופרים, עונש משפיל. ואלוהים יודע הכי טוב על מה שהם הסתירו. עליהם וייסורים הם נצחיים. ואלוהים ציווה עלינו לבקש ממנו ולהתפלל אלינו שינחה אותנו לדרך של מי שהוא העניק להם, לא כועסים ולא אבודים.. לא זה בא מאמירתו. עבד אל-תגהוטי, לאמירתו, "זה אומלל מה שהם נהגו להכין", והוא מתוקן על ידי עותק של עלי ולא אושר בעותק של עוזאיר. אל-אלבני, שאלוהים ירחם עליו

ומעשיו של השטן בעם זה בחיי נביאוי, והברית ניגשה על

י מסירתם מפרעה, מטביע אותו וטובע את עמו, וכאשר הם חצו את הים, הם ראו אנשים כמו אבון. יד ומה שנהגו לעשות הוא בטלי, והחרפה היא על כך, והברית קרובה, והרס הפוליתאיסטים הוא לפנייהם ארבעה מהם. אז הם ביקשו ממשו עליו השלום, לעשות להם אל, אמירה של כובש וילד חולה, לתת להם הם קוראים לזה "עם", נמכר בכיבושיו הוכיח כי הנביא, כל מלבד אללה יש, יותר להיות יצור מה זה שליחים, אמרו אלה, אמרו אלוהים, "אמרו אלינו", אלוהים אמרו, "אמרו אלינו", אמרו אלוהים. יש להם, "שורות", כמו שלהן

אמרי, "אלוהים גדול. ראה "הסוף". סוראת אלעראף: סוראט אלעראף: זהו אחד ההיבטים של פסול תחינה שאינה אלוהים, ואלוהים הקל לעשות גילוי שכותרתו "חמישים עדויות לאי תוקף של תחונן שאינו "אלוהים". זהו אחד מפרסומי הספרייה ליושר במצרים. לבוש טוב, כמו ב"מילון אלואסט

שלום לפוליתאיזם וסגידה לאלוהים הכל יכול, אך הסגידה למי שנפטר ממנו. ובקרינות עליו: הוא איש עם טובתו, סכום זה לא יידע היכן נמצא. הוא גם אמר: "אני אזכיר לך שזה אלוהים ואתה." ויאמר דסלה: כלומרי, משה השאיר את אלוהיו כאן והלך לחפש אותה סופר על ידי אל-טירמידהי אבן היבבן אחמד ואל-נאסאי ב"אל-קוברא " ואומת על-ידי אל-אלבני, וב"אני מוכר את המילים שהנביא

וי, ברכות זה המחזה השני המשמעות של עבד ערבי: הכוונה חמורה, שבעזרתה הוא רוצה להטביע את פרעה ואת עמו כדי להתיי אליהם כל כך, בלע אותם כלום לדברך, כמו שאמרה התהילה, "ואלוהים דיבר וזה הטיעון שלהם. אהרון אמר שהם אמרו. אל משה במילים:

ויאמר קטאדה: אנו מבקשים זאת, אך הוא שכח זאת, והוא לא הסכים עם זה בדרך אחרת. על סמך אמירה זו: האמרה הידועה היא שהוא אמר: "פיש שלום עליכם. וההקשר מציין זאת, ואל-בוכארי לא הזכיר זאת ב"טפסיר" שרצה, אז הוא אמר: הם אומרים את זה: האדון חטא. מיהו המניפולציה המכוערת ביותר של השטן איתם? הסתכלו באנשים האלה, איך הם דאגו לאלוהים, לעם האלוהים, שלא נמצא בחושך, אבל הוא נמצא מתחת לעפר, צריך להיתפס באש, מנפה ממנו את רשעותו. מוחמד בן ג'ריר אמר: אמר: הסיבה שלקחו את העגל הייתה מה שהוא סיפר לי עליו. עבד אל-כארים בן אל-הית'אם אמר ומשה הלך אלוהים הבעלות, כאשר הוא אמר לו ו אהרון התגורר, אומר: אם האדון שלך, להם, אהרון הוא אמר, "הם העשירים ביותר, ואני ממחר אליך, אדוני, להיות מרוצה." בסמכותו של סעיד מה סמילה בן ג'ובייר בסמכותו של אבן עבאסי, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו

הוא אמר: השומרוני היה אחד העם שסגוד לפרות, ולכן אהב לעבוד את הפרות בעצמו, והוא הפגין את האיסלאם בקרב בני ישראל. כשמשה הלך לאדונו, אמר להם אהרון: משפחתם של דודה וארפילה, הם צעקו אליו, והם היו אלילהווא הדליק להם אש ואמר: (הם שרפו את מה שהיה אצלכם בתוכם אז הם הביאו את מה שהיה איתם מהמטען והבגדים והשליכו אותו לתוכו, גם אם זה היה אנו שוברים בו תכשיטים והשומרוני ראה את שביל ו של גבריאלי; אז הוא לקח עפר מעקבות פרסתו, ואז בא לך אותו לתוכו ואמר: היה עגל עם גוף עם מכסחתצרה ומריבה, אז הוא אמרזה אתה וזה משהאז הם המשיכו להילחם איתו, או שהם אהבו דבר כזה מעולם.

אליהם במילים, ואין לו שום נזק או תועלת להם. כשאהרון ראה למה הם נקלעו אליו, הוא אמר: קום, אבל אתה נמצא בזה, ואלוהים שלך גואל אותי ומציית לפקודתי * הם אמרו: לא נשמח עליו עד שמשה ישוב אלינו. אז התגורר אהרון בקרב המוסלמים איתם היה אחד. אהרון התגורר במקום בו העגל היה אמור לעבוד את העגל, ואהרון ייחל שאם הוא ילך איתו מקרב המוסלמים. משה יגיד לו: "אני לא אקבל את דברי." לבני ישראל עם הסיפור הזה שקרה לאבותיהם עם נביאם וכאשר משה הבטיח לנו ארבעים לילות ואז השליך את העגל אחרי, כלומר אחרי שהוא הלך לאדונו, והכוונה לאחר מותו לא, אתה לא צודק, כלומר על ידי סגידה למעט אלוהים אדירים, כי פוליתאיזם הוא העוול הגדול ביותר. מכיוון

שהפוליתאיסט העמיד את הפולחן במקום. הוא נכנס לפיו של משה עליו השלום וראה מה שקרה לעמו הפיתוי כעסו התגבר, הוא נטה לאלוהים הכל יכול, הוא היה כה בזהק, שהוא היה מנסה לא לספר לו את חייו, והוא לקח את חיי אחיו וזקנו, והאשים לו את אלוהים בכך. אמרת: משה, לא נאמין בך עד אלוהים אדירים קרא את כל הנביאים וחסידיהם למוסלמים, מכיון שהאסלאם במשמעותו הכללית הוא כניעה לאלוהים על ידי מונותאיזם, כניעה אליו על ידי ציות ותמימות מפוליתאיזם, וזאת קריאתם של כל הנביאים, ולכן קראו למוסלמים, והמשמעות המיוחדת של האיסלאם אילצה אותו לעשות זאת.

אנו רואים שאלוהים הוא ג'הראשי, עייאנאיה, אמר אבן ג'ראיר: אלוהים אדירים הזכיר להם זאת בגלל השוני של אבותיהם ושלמותם הרעה של אבותיהם לנביאים שלהם, עם בחינתם התכופה של פסוקי האל שהם הטובים שבהם, והנשמות מובטחות לאישורם, וזה עם המשך הטיעונים נגדם, אז אנו מבקשים מהם שיש להם אשליה. לא אחר מאשר אלוהים. רומא סוגדים לעגל במקום אלוהים. רומא אומרים אנחנו "לא מאמינים לך עד שנראה את אלוהים בקול רם ואחרים אומרים "למה לצאת להילחם

אתה ואדונך הולכים, ונלחמים, אנחנו יושבים אומרים להם רומא "אמור שלום בדלת בהשתטחות, אנו, סולחים על חטאיך ואז הם אומרים אנו נותנים לך פסוק קונול חדיו, אני אומר להם לעשות זאת. עליו ובידיעתם ויאושם, והם לא נרתעו להכיר בו ובמה שהוא עלה - בידיעתם הכחשותיהם של מוחמד האג'מה שלה. הימנע מכל עקירה והרמה. ראה את אמיתות ענינו. - ראה הפרשנות של הרבדלה, שהיא "טפסיר של אבן ג'ראיר" ו"הסוף

אמר מוחמד בן אישאק: כשמשה חזר לעמו וראה מה יש בהם לפולחן העגל, והוא אמר לאחיו ולשומריו, משה בחר שבעים איש מביניהם, הטובים ביותר, הטובים ביותר, והוא אמר: לך אל אלוהים כל יכול, אמר וחזר בתשובה להם על מה שעשית. עמו ויצאו לקראתו את אדוניו: משה, בקש מאיתנו לאדונך לשמוע את דברי אדוננו. הוא אמר: אני עושה. קובץ עליו הגיע משה מן ההר, עליו טור חתום על ידו. אדם הביט בו, גלגלו את צעיפו והתגלגלו סביב האנשים, כך שכשנכנסו לענבים

הם נפלו בהשתטחות. אז הצמרמורת לקחה אותם, וזה היה הרעם שנשמתם נעטפה, אז הם מתו. אבן אישק קידם את אבן ג'ראיר, שאלוהים ירחם עליו, בפירוש הפסוק לסוראט אל-הוגאד וריפא, וחטף אותם. לאחר מכן, אלמלא חסדו של אלוהים, היית בין המפסידים. המעמד ומן המניפולציה שלו איתם שאלוהים, תהילה לו, הגיש אותם מפרעה, סמכותו ודיכויו, והים הפריד ביניהם והראה להם ניסים וניסים, ועזר להם במה שהם לא באו מהעולמות, ואז הוא הורה להם להכנס לעולם שלא הגיע לעולם. אלוהים הוא בשבילם, במוחם, והם רואים שהם נשכחים ופתוחים בפניהם, ושהכפר הזה הוא שלהם, והם נפגשו עם העניין הזה והבשורה הטובה באומרים, 'אז אתה ואדונך תלך להילחם, אנחנו גרים' הוא בירך

את ברכותיו על כפירתם, וכי אם הם מצייתים לפקודתו ולא מצייתים, הם הפכו למפסידים. כדי לעודד ולהפחיד, ולהיזכר בברכות הנ"ל, הם פגשו אותו בראיון המכוער ביותר, ולכן הם התנגדו לפקודת אלוהים אדירים באומרים: "אוי, משה, יש בו אנשים אדירים." אז הם לא כיבדו את שליחו ואת נאמו עד שקראו לו בשמו, ולא אמרו: נביא אלוהים, והם אמרו: יאיה, כלומר, הוא עשה שני מחלוקות

למשה יש עם חזק, אדיר שמים וארץ, משפיל את גיבורי העם בצייתנותו. מהאישור: אחד מהם מהדהד באי ציות באומרו "הו מוסא, יש בו אנשים אדירים", והשני: הצהרתם שהם לא צייתנים. הם ניסחו את המשפט עם אישור האות, שהוא נאואז הם השיגו את השלילה בכלי לאהמציין את הכחשת העתיד, כלומר, לא לשרת אותו כעת או לא לשרת אותו כעת או לא לשרת אותו כעת. לאלה שחוששים מכך להיכנס אליה בתנאי שהגבורים יפרצו ממנה, כך אמרו להם שני אנשים

מאלה שאלוהים בירך בצייתנות ובכניעה לפקודתו, מאלה יראים אלוהים, זוהי אמירתם של הרבים, והיא הנכונה. נאמר: מי הם אשר יראים מהם מהגבורים, הם ילכו אחר משה, השלום עליהם. כלומר, שער

הכפרי המלא בהם, והם יילחמו בהם, אז ימלאו אתכם אימה, אם תיכנסו אליו אתם מנצחים. ואז אני מנחה אותם מה ישיג להם ניצחון וניצחון, שזה אמון, אז תגובת העם הייתה ש'הם אמרו, מוסאי, לעולם לא ניכנס אליו'. אז אתה ואדונך הולכים ואומרים שאנו אוסרים עליהם לשבת, לכן התפארת לרובם הוא מעניק אותם לחסדי האלי, כמו הראיון הזה

לא אמר אלזה אל-אל: נכון" כי עבדאללה בן מסעוד אללה יהיה מרוצה ממנו, אמר, עליהם ענני חופש עבדאלך אני "בדימוס", אך אנו נלחמים מימינך ומשמאלך, ובין ידיך למזלך. ראיתי את הנביא "הגוגארש" כראשוכאשר הם פגשו את נביא אלוהים עם הראיון הזה, הוא אמר: "אוי אלוהים, אין לי כלום חוץ ממני, ואת אחי המלווים בינינו לבין האנשים המוסריים. על האדמה, אל תזלזל בבני העם הבלתי מוסרי. עבור הכיתה, ומתוך התעסקותו בחיי נביאם גם את מה שאלוהים הקב"ה אמר לו בספרו על יפירו של

המת שהרג אותו ושרבט עליו הם הביאו אדום על ידי שחיטת פרה והכאתה יחד, ובסיפור יש כמה שיעורים, כולל: לספר על כך מדגלי הנביא שליח אלוהים. ביניהם, זהו אינדיקציה לנבואתו של משה, וכי הוא שליחו של ריבונו של עולם. לאהאבל אני רוצה לראות מה שוחט את הדגים שלך כאילו הוא נמצא ב"פת אל-בארי". אבא אלמלך אלכרי מסופר על ידי אל-בוכרי

המתים מקבריהם. ההדרכה של המתגייר, מציית ומזהיר מפני הנחיה. וביניהם, אני סובל מצער של אישה עבור כולנו, ואנחנו שוללים מאיתנו את מספר השאלות. יום אחד, וכך, ולכן מי שהביע מחאה על הפסוק טעה לגבי המותר לעכב את ההצהרה מרגע הנאום. הם קברו אותם, הם התגלו, הם התגלו על ידי ספינה שאלוהים הבטיח להם. וביניהם, אישה שצריכה להתברך איתם, אלוהים

אלוהים לא פוגע בכאב של מגרש המשחקים קארי, וזה סוג של חילול קודש, משום שכאשר נביאם אמר - להם, "אלוהים מצווה עליכם לשחוט פרה", הם פגשו את העניין הזה באומרו, "התבדחנו, חוסר התבונה הוא הקשיח והסיבך של העניינים. ראו" מילון הביניים. "המשרת המצווה הוא המשרת

וכשלא ידעו את החוכמה העומדת מאחורי העניין הזה ביחס למה ששאלו על כך, אמרו: 'לקחת אותנו אתה עדיין לא, رَقَّ מודגש. * עבורם שלילת הנבואה של שליח האל. כבדיחה, וזאת מתוך מטרת בורותו יהיה יקר, כי אני אוכל רשע זו. מי שמוציאים עליו דיבה נגד אלוהים אחרי זה, אז אלה הם העוולים * אמור, אלוהים הוא אמת, והם הולכים לפי דתו של אברהם, טהור, ומה שהיה בין הפוליתא

באמצעות החלפתו של יסטים. הם היו על פי חוק אביהם, ישראל, על מותו, וכי מה שמותר להם היה רק האל הכל יכול להתפלל לאלוהים עבור עם האלוהים או אחריו עד שהתורה התגלתה, ואז התורה באה עם איסור אוכל רב עליהם שהיה מותר לבני ישראל. וזו הביטול. נעקרתם ואמרתם: "זה היה פיתרון לבני ישראל." ראו אותו, קראו אותו אם אתם כנים. האם אתם מוצאים בו שההילוך הראשון היה במקור כלי עגול איתו חוסך חייל את שביעות האויבים במלחמהראו "מילון אלואסט". בחרנו להתמודד עם אמם מתוך כוונה לקבל החלטה לגבי שבאב-אי-קבש-אי-א-א-רכסן, נודריד והיילאו. ראה "הגדרות" של אלג'אראני

זה הראשון עם מילים מיוחדותהשקרים וההשמצות שלך הופיעו בהכחשת עותקים של הקנונים על ידי האדם, ואל האל הכל יכול בהעתקתם. חשוב על העמדה המכובדת הזו שסביבה פרשו רוב הפרשנים ועל מה הם דיווחו. ארוטלן אבמהילי, עבודתם של כל העקרים, ונדהמת, הרבה דברים מהוויכוחים, הקורבנות, המעשים והדברים, והעתקים מהפסיקה המקורית. והתשובה היא, שאנחנו רוצים שהוא יאכל את החוקים, אבל הם מכחישים שינוי רזה כדי לעשות את זה לא נכון. זה אסור. אחת ההוראות

בחוקים מתקדמים אלה או לאלמען השגת פירות ההווה, כמו גם בשם השם היעילים ביותר, למען שיקול דעתך, אף אחד מהם לא נאמר על ידי אף אחד מהמלולות - כמו שאמר אבן אל-קיים - אין לנו שום כבוד.

ראה "אירשד אל-פאול להשגת האמת מתוך היסודות הבסיסיים" המו"ל: דאר אל-פדילה - ריאדי, מאת אל-שווקני, שאלוהים ירחם עליו

אם הם יגידו: אף אחד מפסקי הדין הללו לא הוסר, הרי שהם הכריזו בקול שקר, ואם יאמרו: זרק את הספים ושחט אותי, אני בוודאי אמלא עותקים. אחד מהם הוא היחיד שהשמיד את הפרה שאימאם הרוני 1 נהג בהם לא יכולים להכחיש זאת. אז הוא אמר להם: האם אתם היום על זהאל-בקארה. ואז יגידו להם: הוא תומך במעשיו או לא העשיר אתכםאם הם יגידו: הוא סבל ממעשיו, נא

מר להם: ואז פסיקת השריעה התחלפה מפתרון מעשיו לאבו ג'ולה, תירוץאז נאמר: כמו כן, הדין משתנה לשם העתקה, שכן אם אתם מתכוונים לשקול את האינטרסים ללא פיתרון אפשרי, ואין פיתרון אחר, ואין לנו פיתרון אחר. להתחתן עם אח לאחות היה עניין בשריעה: פירושו של הרוני שהיה צאצא של אהרון, עליו השלום. כלומר, אם הוא טהור, הוא יכול להתפלל

ברציפות אמרה האומה הזועמת: "המבט של אוטלארט הוא דברים שהותרו לפני כן ולא הגיעו

וכמו זנבונאות, שנאתם: בסמכות הנער והחבר. זהו אחד ממעמדם של הרבנים ודעותיהם, והם חוקריהם. בימי קדם היה לאומה זו בלבנט ובערד מקום בעבר ומשפטנים ומשפטנים רבים, דרך מותם של אנשי העולם והפרסים, ומדינת יוון והרומאים. באשר ל"תלמוד", זה הספר הגדול ביותר. הם שמרו עליו את הם נעלו אותו בעידן אחד. הם לא היו מודעים לכך שאם האדם לא יתחיל רוב בגלל שפעו, ולא בשבילי בחטאים, הם יונעו מהגידול בו, הוא לא ישפיל את הריקנות

הם דבר נוסף אליו, הוא הלך אליו, והוא הלך אליו דבר אחר, עומדי, הם עשו מהם מספר בשלו. נטרף שוחטים אותו לפי שמו, לא בגלל שהם לא אוכלים מקרבנות המוסלמים והם לא מקריבים לאילים ולא מזכירים את שמם עליהםירגרוטרטלן, שמעוניין במאכל האומות עליהם

מלבד עובדי האילים. קרבת המשפחה של מי שפוגש את מתנגדיהם: חזקי, הספר. בדידות היא המקרה שבו בעליו אינו מתערבב עם אנשים, והכוונה כאן היא שהיהודים רצו לשמור על דתם ולא להתערבב עם עמים אחרים כך שמה שלא נכלל באמונותיהם

חמוד", בכך הם מתכוונים שנחריב אותך או, והפריצה הזו בושה עבורם. הוא אכל שביעית, והראיה לכך " היא שהוא אמר בתורה: המלחו אותו במדבר, אל תאכלו אותו וזרקו אותו לכלבהמלה "טריפה" הגיעה לאבות, והמילה הזו באה בתורה בסיפור יוסף, עליו השלום, כאשר

אחיו עלו על חולצתו עם דם כוזב. וטענו כי הזאב טרף אותו, והוא אמר בתורה: תאכל, והטרף נמצא לעיתים קרובות במדבר. הערכת מילים: מחשש

יוכלו להפיק תועלת ממנה, והאוכל שלהם יהיה איתה כמו תרופה, בגלל קשיחות ואכזריות ליבם. והם הבטיחו בפירוש "הדבר המצחיק". אמו קיבלה פיצוי ולא היינו רוצים בכך. המילה היא שהיא טהורה, וכל מה שמחוץ לתנאים אלה הוא "חמוד", והפרשנות שלה היא שזה אסור

הוא לא מאנשי המשפחה שלך. מסילנלאמי אבו הומייה, והם ראויים לתואר זה ודומים יותר לכלבים. חג'אמה בהאקה, שהוא בית עשוי שיער, שיער או צמר. ראה "מילון אלוואזט". חשבנו, "רוטלן מעון" ו"מילון אלוואסט". כלומר, אנו מעשנים

וההתקפה שלהם עליהם אומרת: דנו. התלמוד - והם משפטני היהודים - שיקרו לאלוהים ולמשה הנביא " בסוגיה כזו וככההם מוטעים מהקול הזה "קבלה". וכשהיהודים נראו דקים ו - והם היו בני לווייתם של ענן ובנימין - למקרים אלה זה, ולמפקדי המשפחה, האלים של עין שלו אל-בארד

אלוהים, קזווהנה או רווקות אמירותיהם, שכן הם טוענים שאלוהים הכל יכול, אתה כמוך, ייתן השראה ; לנביאים. רקלן אל-אפאעין: זרקו את כולם והחיסלו אותם, הם מנופפים בכמה מהקרבות שהם מקריבים בכלל, הם מחזרים רק את בשר הסבא עם אמו בלבד. רקנמאין, וביניהם הרבנים המכחישים את השקר הקב"ה, שטענו שאלוהים הקב"ה פונה לכולם בכל נושא בקול שהם מכנים "קבלה". כלומר, עניינים בלתי אפשריים.

לעמים אחרים, כי

קיד זה, הרבנים התכוונו בכך להגזים בחוסר הסכמתם עם צייתנותם, ולמלא אותם בחוסר ידע, וכי הם נבחרו ללא האומות על ידי קשרים, אזיקים ולחצים אלה. הם אמרו: זה העולם האלוהי! ומה קרא להם להדק אותם ולהאצילים במזרח ובמערב הארץ, ולכן אין קבוצה מהם בעיירה אלא אם כן איש מעם דתם בא אליהם מאנשי דתם. אם מי שלא ידע מה הוא עשה, הוא המשיך להכחיש

דברים נגדם, והאשליה שלהם היא להסתדר עם זה. הוא רצה להישאר איתם, ולכן הוא רואה בזה את הדבר הראשון שיוּרד אליהם, שהוא לא אוכל מהאוכל שלהם ולא מהקרבות שלהם, והוא שוקל את הרע של עמנו, מה שאומר שהם לא צריכים לפחד. אלקיים, אלוהים ירחם עליו, כי ככל שההקשר דומה יותר למילה ואלוהים יודע הכי טוב.

סכין השחיטה שלהם: הוא יעייף אותו בקללתך. הוא ציווה עליו ואומר: רק מקורבן ידיאז אתה רואה אותם ו מאוחר יותר הוא נקרא "האיש איתו בייסורים". הוא ממשיך להכחיש מהם את המותר. אמרתי לו, כיבדתי אותו וחיפשתי שנעקר". בניו אומרים "בני נעקר עם הסוליה". מכיוון שההנחה היא על פי מה שהם טוענים את אישורו ואישורו, תיקנו את מה שהוא עשה קודם, והוא אמר להם:

בורות או לכרטיס אלוהים אדירים הבטיח את הפרס של כך וכך חוק הדת נמצא בלב הקהילה הזו. או הדתי, משום שהם מאמינים כי צמצום החי

גם אם הגיע שיהודי ישב בצד הדרך בשבת או קנה חלב מקוצים על ידי לבישתו ים ואת האוסר הוא בבית הכנסת של היהודים, ומותר להציג אותו ולחוסר הדת

כלומר הקצב. ראה "לקסיקון אלואסט". המילה "אלואסט" פירושה שהחיה שמייצרת הרבה חלב . חולבתי, כמו גמל ונוחה, כלומר היא לוקחת את הנשמות של מה שיש להם בטוב. האבולוציה היא פגם "והפחתה. ראה "מילון אלואסט

במשך שורה, ומתוך המניפולציה של השטן עם העם הזועם הזה, שאם יראו את מנהיגיהם, אלמנותיהם, עושקיהם ודיכאו אותם, הם ביקשו להיפטר ממנו לנוכח הטריקים, שנחשיהם בעלי התושייה אמרו: זה היה עלינו כשהיה לנו המלך והשליט. לא מתעלפת אישה מתה גבר זר, מי שלא נבנה בית אחי בתורה, ויש לזה כבוד לאיש להתחתן עם בית אשת אחיו, כי אני רוצה לסלו

ח לה, כדי שלא ייתן לה להתחתן איתה. או שהיא הייתה סגפנית בנישואיו, ושונאת אותו; הם דורשים באותו היום הרגיעו אותם: ממנה לבוא אל השליט בנוכחות אחד השייחים שלהם, והם אומרים לה לומר (המוסלמים ואמרו: עקבו אחר האמת, והראיות שלה הופיעו בפניהם

ולכן הם לא מאמינים בסופו של יום ומכחישים את נבואתו ואומרים: (אנחנו רק מתכוונים לאמת ועוקבים אחריה, ולכן כשהתברר לנו שהיא לא נמצאת בה, חזרנו להאמין בה). וזה מהגאים והמפוארים ביותר שלך. מהם הבושה

הגדולה ביותר. הלב שלי דלי, והסמכות היא להסתדר בערמומיות, ערמומיות והונאה, כמו גם כל פחדן ישעי, אנו מחפשים את חטאיו עם אחיו, ולכן הנשים היו בית ההונאה, ההונאה, השקרים והבגידה, כמו שאמר האל האל יכול. מנהיגי האומות הם עם קוצים סביב עימותי הלים, וזו אחת ממטרות החגיגות שלהם, בעיטת הנושא שאנחנו לומדים, בין אם הם נעשים בגבהים. - באנלאו והמרקלה

שלושה מהם אמורים להתמלא, או שתה מחכה שזה יגיע הזמן, כי הם הבטיחו את זה בכל דתי, ומתוך, המניפולציה של השטן על העם הזועם הזה, שהם בעשרת הימים הראשונים של האנשים הראשונים, שהם אלה שאומרים בתפילותיהם מדי שנה: (כמו שאומרים האומות: איפה השימו לב, כמה אתה ישן, אלוהים? תתעורר משנתך) אלה נדהמים מבגידתם ומגדילים את חוסר

על סמכותו של אנאס בן מאליק, שעמום. באל-חדדי שמספר המוסלמי אמונם, אז הם לא יגדילו את אלוהים יהיה מרוצה ממנו: זה נובע מכך האנטיכריסט הוא בין יהודי איספהאן שבעים אלף. ועוספהאן מערי איראן, ויראה להרחבת ספרו של השייח' אל-אלבני, שאלוהים ירחם עליו, "סיפורו של האנטיכריסט וגילוייו של ישוע עליו, והוא יבוא לידי ביטוי".) ראה את חוסר הנימוסים שלהם כלפי אלוהים אדירים ואת הכבוד שלהם כלפיו.

ומתוך כך הם מייחסים לאלוהים הקב"ה חרטה על מה שהוא עשה, ומתוך כך אמרו בתורה שהם בידיהם: הקב"ה רצה ליצור מפכה לאביננים, והוא חזר אליו, וזה לדעתם בסיפור אנשי נח. הוא יורש את בריאתם של בני אדם. הוא יורש אותם. הוא אומר שהוא פעמים שאנחנו

אוהבים אותו והוא הכבדים של אלוהים. הוא קרא למלאכים, וכי בכוונה הוא ביקש לקלל אותו כדי לקלל אותם. דנילה, אלוהים היה הראשון שנתן את ברכתו לבני ישראל. הם מעזים לאלוהים הכל יכול. כלומר, אלוהים - כבוד לו - כי מה שהם אומרים הוא גבוה מאוד. - עיניים: מחלה המשפיעה על העיניים

השמים ואת האדמה בשישה ימים ואז נחה. "אז הוא תיעב אותך מהנביא, ואז אלוהים אדירים ברא את אלוהים אלוהים שלח הכחשה מהם:" בראנו את השמים ואת הארץ ואת מה שביניהם בתוך שישה ימים, ועשינו את השמים ואת הארץ ואת מה שביניהם בשישה ימים. הם ייחסו אותו למשהו שאינו מתאים לו, לאשליותיו ושקלנו אותו בשמו, ולכן אלוהים אדירים ציווה עליו להיות סבלני למילותיהם. אז אלוהים אלוהים גילה לאלוהים אלוהים שמע את דבריהם של אלה שאמרו שאלוהים עני ושהם עשירים. ובעירה. ראה "מילון אלואסטאלרגיה היא עייפות. ראה "הסוף". דובאי אביקה, הדרקונאן ענמלית

נאמר שכאשר אלוהים אלוהים גילה "מי יעניק לאלוהים הלוואה טובה ואלוהים יכפיל אותה פעמים רבות", כפי שסיפר אבן ג'אריר בפירוש הפסוק הנ"ל. ראה את פירוש הפסוק ואת הסיבה להתגלותו (:בפירושו של אבן ג'ראן וכן את פרשנותו של אבי ג'יר וכן את הפרשנות לאב"י. חתים) (אל-עימרן)

והם גם אמרו: יד אלוהים קשורה, כמו שאלוהים אדירים אמר עליהם באמירתו: "והיהודים אמרו אבותינו, כי אלוהים אדירים יש על כל בני האדמה, וזה נאמר, אבל זה: אלוהים הוא זה." שהם טועים. שרוצה לתת לך, לדבר אל הריבון שלך, והם יוכלו לעשות את זה.

המדינה מיועדת לא-יהודים, מכיוון שהיא הוד מלכותו על מה שנשאר מהעם זכירת האומות, אנחנו מושמצים ברשותו, קוקשם בכוחו. למעמד, וכל מי שמטפל בהם בשטן הוא שהם אוהבים להשמיץ את הנביאים ל משפחותיהם

ומשה פגע בהם בחייו. הו המאמינים, אל תהיו כמו אלה שפגעו במשה, אז אלוהים פינה אותו ממה שאמרו, ואלוהים צדק. והוא הוקם בשתי הסאה"ה מגבולות אבו הוריירה, אלוהים יהיה מרוצה ממנו,

בסמכות הנביא. הוא אמר: "אני לא אתפתה לי. מה מונע ממשה לרחוץ איתנו אלא ש מכיוון שתכונה היא הרוח, ראה "הסוף". כלומר, חלקם מסתכלים על עירום המכירה.

עדר), עם ישראל, הם לא יתפתו, והם לא יתפתו לשחר. הוא הזיז את חלוקו, והוא יגיד: (הלבוש שלי, אבן, הלבוש שלי, אבן). פסוק זה נעלה: הו המאמינים, אל תהיו כמו אלה שפגעו במשה, אז אלוהים פינה אותו ממה שאמרו. ואבן ג'ריר אמר לנו: אבן חמיד אמר לנו, יעקב אמר לנו בסמכות ג'עפר בסמכות יד: בני ישראל אמרו: משה פונה, וקבוצה אמרה: הוא מצורע יותר מהחומרה

שמכסה אותו.. בסמכותו של אבן עבאסי, בסמכותו של עלי אבן אבי טאליבי, באמירתו של הקב"ה, "אל תהיה כמו זה שפגע במשה." הוא אמר: סובב כל נפחות באשך. דעתנו. שהדארה, הכלה, הופכת את ה"סוף". המצפון שלנו. הסוף: «. אדם, אדם שהוא אדם שרוצה לחזור למורשת, אני שולח לו קלון

בני ישראל אמרו (אתה פוגש אותי, גרמנו לך לברך אותנו ממך, ונגלה אותנו ממך.) והם פגעו בו. אלוהים, אדירים אמר, "וכאשר אמר משה לעמו, העם

אל תפגע בי, ואתה יודע שאני שליח אלהים לך." וקח את אמירתו, "אתה יכול לדעת שאני שליח אלהים לך", כי זה משפט במקום, שמשמעותו: האם אתה פוגע בי בזמן שאתה יודע שאני שליח האלוהים עבורך), וזה בולט יותר בעקשנות. כמו כן, אמר המשיח, "וכאשר ישוע, בן מריה, ילדי ישראל, אמר: "אני שליח האל, שהוא שליח האל, הוא עיצב אותך מהתורה והטיף לשליח שבא אחריי בשם אחמד. ובאשר להיפגע מהם מהריגה והתפוצצות, אנו מוזכרים. הם הקצינו את פגיעתו של הנביא בהם במילה

ובמעשה. אלוהים אדירים הקלים עליהם. כלומר, אמרה למשה עליו השלום. כלומר בגלל מותו ושהוא לא "נהרג. ראינו. דכלאב: שיהיה חזק, תפנה ותאשים אותו. דהאו, פוראמירטלאן והמוח של "הסוף

שכאשר אלוהים השמיד את עם לוט, ואלה שהעליבו אותם בנביאים, מה שהם ייחסו לטקסט התורה הצלחנו להשמיד את לוט עם שתי בנותיו בלבד. שתי בנותיו סיפרו כי האדמה התנתקה מאלה שנישקתם. שזה מהאב, והשני כינה את בנה "הבן של בן דודי." חלקם ענו שהוא לפני גילוי התורה. זו הייתה דרך שבבדקה עד למעלה מעשיה, והיא לא הייתה קבועה באותה תקופה

ובזה.. ולכן לא חשבתי שהתלמידים לא רוצים להתפלל אליך בחוק, וגם לא בזמן של אדם עליו השלום הם ייחסו ניאוף ואמונה לאנשי יממה ובנתיב, מה שהם ייחסו ללוט עליו השלום. למי שמבולבל ומוקיע בספרם. אנו נותנים לגיטימציה לכך שאם אלצו יחזור לאשתו לאחר שתינשא לבעל אחר, אז ילדיהם הם ילדים של ניאוף. מדינה, אז הוא ללבנט בסחר של חדיג'ה, הטוב וזה שלא רצה לתת להם את חלומותיו, כדי לפרגן להם שהוא בעל מדינה. איש אחר

לחפש את עליון, לגרום לה לסבול, לרמות ולרחום עליו, באשר לאמת, ולא להיות מאחוריה, ולא לה ולאללה, ולהעלבותיה ולהאשים אותו במה שלא מתאים

לגדולתו ומלכותו, נשים לב למה שלא מתאים להם, ונזרוק אותם והוא ישב אותם במושב של הגבר של ואז הוא ראה שאנשי אללה, העליון, שיחקו איתם בקצות אצבעותיו, עוטפים אותם, עד שגבריאל, האישה עליו השלום, יבוא אליו, ואמר: יוסף, אני אתן לך תמיכה מאלוהים אדירים בין הנביאים? המתווך. "הראה "החציוני קון". לנו

,הם התנחמו בכך שכריסטוס היה בין המלומדים, ודיבר איתם,

אודאו והחולים עם תרופות. האם הוא גדול מכבשיהם כיסו אותם, והם גם דיוחו עליו שהוא נמצא עם כמה מתלמידיו בהר ולא הביא להם אוכל. הם נזפו בו, והוא ציווה עליהם לחתוך את הצמחים ולזרוק

אותם לבעלי החיים שלהם, לכבות את השבת, ולעשות זאת על ידי ביטול השבת. האם בבקשה אתם מאפשר לו לחתוך את הצמח? עד שיגיע המשיח. והם לא יכולים להכחיש זאת.

ואז נאמר להם: ספרתי את ביטחונכם כמדינה עד שהמשיח הופיע, אז היינו במצוקה והם היו שלכם, אבל הם לא אהבו את מלך מלכם, אז הוא אמר להם: מה אמרתם למלך? ומרגע שמכר את המשיח, הם לא האמינו בו וביקשו להרוג אותו. השם הגדול ביותר של אלוהים גורם

לו ללעוג להרבה דברים. מלאו את זה והחליפו גם את הרוב שהקב"ה נתן למשה, עליו השלום, השם המורכב של ארבעים ושניים אותיות, קש, חבל וחבלים של ניסים! ואז נאמר להם: אם משה היה עושה ניסים בשם אלוהים, תהילה לו, אז הייתם דבקים בנביאותו והחלטתם להכחיש את זה ישוע עשה ניסים עם השם הגדול ביותר? חלקם ענו לחובה זו שאלוהים הוא זה שברך

את משה בשם זה, על סליחתו באמצעות התגלות, כדי שתרצה להעניק לך את ברכת הבית הקדוש. אחד מהם הגיע למגרש משחקים, ואפשר היה לו לעשות זאת, וכולם אמרו שאלוהים אדירים הוא חשבנו, הייתי רוצה להכיר את דשרלאו, אני רוצה לכתוב "המילון מימי הביניים". בזה היהודים מתכוונים שישו עליו.

י נבואתו של משה, עליו השלום, כי לא מאמין על ידי מי עשה זאת על ידיהם וכי אינה עשיית משלהם, מוחמד, ונצרי אינו יכול להכיר בנבואתו של המשיח אלא לאחר שהו

א מכיר בנבואתו של מוחמד. הוא אוכל אותנו. הוא אמר לשני העמים האלה: לא ראית את נביאי שני השליחים, ולא ראית את הפסוקים שלהם ואת ההוכחות לנבואתם. קרוב אליו. אנחנו משחקים משחקים, משחקים

לניסיון, הוא חזר בתשובה על נבואת בגידתם וכוחו בכך, מכיון שלא ראה אף אחד מהנביאים ולא היה עד, היה הכחשת נבואתם. והם אומרים: אנו מאמינים במכירה, ואנחנו לא מאמינים, והם רוצים ללכת בדרך * אלה הם הכופרים באמת, והשתמשנו בכופרים בעונשבינה.

משפיל. איננו מבדילים בין אחד משלוחיו, לכן אנו אומרים למי שכועס עליו: אני רוצה אותך ואשלח אותם לניסיון עליו לומר: לא. והוא אמר: (רבך הוא מכה, הוא הפתיע אותי בנבואתו של משה, וזאת הסיבה להאמין לנבואתו). אם אתה רואה דתות וצדקות כזבות, אני רואה את עדינותם של המלעיזים שלהם, מגנה אותם מאבותיהם, כאילו לקחת את ברכתך מאביך, ואתה יודע שאלה שנמצאים נגדו כאלה בפרסום ובעותק של (עלי), ואולי הדבר הנכון הוא: מה זה

מחשש שזה יהיה אביו. אם הוא אומר: (אנו מורידים את מספר אשליה, כך שתאבד את אהבתך מאביך אבי, אני אוסר עליהם מהם העם לקח מאבותיהם) אם הוא אמר: (אבי יותר נכון מאבותיהם, אני יודע וטוב יותר); אנשים אחרים באבותיהם התנגדו לו על כך. אם הוא אומר: (הוא ראה את מצבו של אבי ואני לא יודע את מצבו של אף אחד אחר), נאמר לו: מואיים, אביך, נכון יותר מאביך

וטוב יותר מאביך. ובכל מקרה, אם חיקוי של אביו היה טיעון תקף, אז חיקוי של מישהו אחר לאביו היה דומה, ואם זה לא תקף, אז חיקוי של אביו היה בטל. אם הוא החזיר תשובה זו ובחר בתשובה השנייה (אמר: תאמין לו!) ואז אומרים לו: (תשובה זו לא עוזרת לך, כי אתה כל כך שמח שתדירות הנבואה של ישוע ומוחמד). נאמר: בקלאל או אה האומה הזו כעסה, כי כל העמים ידעו שהם ביעדה. והם גם מתארים בכנות את מה שלקחו מהוריהם.

לחדשות הטקס הפולחני של פרישתו, אנשי אלטוואטיר, דור אחר דור ומאה אחרי מאה, אינם מסכימים כדי שלא תקבל זאת בעניין משה, עליו השלום. חובה עליהם להגביל אותו ולהאמ בו, ומשה, ישו ומוחמד,

יהי תפילת האל ושלום עליהם, הם זהים. עדויות הנבואה של משה חלשות יותר מתדירות העדויות של ישו ונביאתו של מוחמד. מכיוון שאלוהים אדיר השליך אותם ארצה ,

עליו אלא לאחר שהאמינו במוחמד ושני בניגוד לשלום עיסא האומה עליו, היה להם פער בארץ, ואת העמים הללו אינם מיטיבים עם עדותם של המוסלמים על נבואתם של משה ומשיח מכיוון שהם האמינו בהם ביד מוחמד, ואמונתם בהם הייתה אמונה במוחמד ובמה שהוא הביא, בלעדיו לא היינו מכירים את נבואתם או מאמינים בהם או בנביאם, מכיוון שאומת הזעם והאשליה אינה בידיהם. בסמכות נביאיהם, מה שמחייב אמונה בהם, אלמלא הקוראן ומוחמד כי שורה, ואמרות האנשים שונות בתורה

שיש בידיהם, בין אם היא ניתנת לשינוי, או שהשינוי והעיוות התרחשו בפירוש ללא הגילוי, בשלוש אמרות: שתי קיצוניות ואמצע: קבוצה הלכה לקיצוניות כי היא הייתה חזקה יותר ממך, או עם קנאי, לא התורה שאלוהים אלוהים קבע על משה, עליו השלום. בהורדה, וזו משנתו של אבו עבדאללה, מוחמד בן איסמעיל אל-בוכארי, הוא אמר בסהיה שלו: הם מגוחכים: הם את דברי האל, הנעלה, הנעלה, והם מסירים את דברי אחד מספרי האל, הנעלה והמלכותי. הסכסוך בעניי הזה התרחש בין מכירת סגולות, ובגלל זה הם חוששים מאחרים, אז אני חושב על זה: אני מביא להם חמש עשרה על הקנאביס שלו. אל-בוכארי, אלוהים ירחם עליו, אמר זאת בסהיה שלו, כיתאב אל-תוהיד, פרק: ואני תפסתי את הטקסט ממנו. זה אומר בשייח שלו: אבן תימייה, שאלוהים ירחם עליו

הם אמרו: אלוהים אדירים אמר לנביא שלו, כשהוא מוחה על היהודים עם זה, אומר, תביא את התורה, אמור אותה אם אתה אמיני. הם הקריאו אותו לנביא. הקורא שם את קריאתו על פסוק האבן, ועבדאללה בן סלאם אמר לו: (הרם את ירך מפסוק הסקילה), אז הרם

אותו אותו ופתח אותו. הם אמרו: זה לא הוא, ואנחנו מחכים לו. הם אמרו: אבו-דוד סיפר ב"סונה" שלו בסמכותו של אבן עומר שהוא אמר: הצילו אותי היהודים, ולכן הם קראו לשליח האל. אבא אלקאסים: גבר מאיתנו ניאף עם אישה, אז אני שופט אותם. אז הם שמו את שליח האלוהים כריתי, והוא ישב עליו ואז הוא נתן את זה, אז הוא שלף את הכרית מתחתיו והניח עליה את התורה, (אמר): (תביא לי את התורה ואז הוא אמר: (אתה תאהב מסיפור הסקילה שמסופר על ידי אל-בוכרי) שאיש מהיהודים עשה זנות עם אהבנה, הרסני: הסיסמאות שהצלחנו לעשות בלי אישה ביניהם, הם הזכירו את זה בפני שליח אללה

לסקול. אז הם הביאו את התורה ופרסמו אותה, אז אחד מהם שם את ידו על הפסוק של סקילה וקרא את מה שבא לפניו ואחריו, עבדאללה בן סלאם אמר לו: הרם את ירך, אז הוא הרים אותה ומצא אותה בפסוק הסקילה, ואז היהודים אמרו: האמת, מוחמד, בזה הפסוק המסקל. ואז ציווה עליהם שליח הוא "סחף את עצמנו. רצינו לומר "הסוף". סיפורים שלא נכתבו על ידי היהודים. ראה "הסוף

הוא נאנח הכל). ואז הוא אמר: (לילדי ולכידות שלך) נתתי פתווה של צעיר ואז הזכיר את סיפור האבן. הם אמרו: "אני כמוך, אני מספיק לך", הם אמרו. "הו, שליח האלוהים", בתורה. הוא בחר בחאשלו אל-עדנה בספרו "דבנאלמהסלבה ומלכות דת המשיח". הוא אמר:

זה כמו בתורה איתם, שאלוהים אדירים אמר לאברהם, עליו השלום: הרוג את בנך, בקירקדיחוק יצחק. ישמעאל על פי הסכמתם של שלוש השעמום, ולכן שילב את המטרד שלו עם מאמו חביבברי, את שנאתו ואת מינויו עם אישאק עג'באין, שני הקצוות. מסופר על ידי אבו דווד (ואל-אלבני סיווג את זה כחסאן ב"אל-אירוה/כלומר, התיאורים אינם

השנייה: צ'נין אמי, מבריהה, זורקת את השפלות שלנו. המתנות והמנחות במכה כתזכורת לאומה מה היה סיפורם של אביהם אברהם עם בנו. רביעית: אהבנו את סיפורה של שרה, אמו של יצחק, "יצחק

ומאחורי יצחק ויעקב. " הוא האשים אותה בכולם, אז איך אחרי זה הוא יורה על שחיתת יצחק כשהוא משווה את אלוהים לאלוהים על מה שהוא הזכיר! הקורבן, הקמת את עצמו

לאלוהים הכל יכול, התפנק ואברהם על שחיתתו, וסיימת את סיפורו; ואז אמר: "דרשנו לו נביא מקרב הצדיקים, ליצחק. הקב"ה אמר: "אני הולך לאדוני, והם ידריכו אותך." הוא רח אליי מהצדיקים. אמרנו לו על ידי ילד שהוא חלם, שמשמעות מוחו תלויה במוחי. כמות נהדרת

על פי הטקסט של הקוראן. באשר לאישאק, הוא אני נותן לו בן, וזה התנאי המוקדם לשחיתתו בהחלט באש וכבשה יקרה ממנו, כל זה הוא לא ייוולד לו, אבל היינו סימן שלו לאשתו שרה, התפתיתי לעובדה שהילד קיבל ממנה וממנוהקב"ה אמר: "שאלנו את אברהם בשורה טובה. הם אמרו לעם." הם אמרו: "למה הוא בא עם עגל דק?" הוא אמר: "אה, אני רוצה שתסתיר אותם ואני מרגיש מפחד מהם." הם אמרו: "לא, אני נשלח לאנשי לוט." זקן, זה דבר מופלא. הם אמרו: "אני נדהם מעניין האל

הם אומרים: "אני נדהם מציווי של אלוהים." וכיצד אלוהים אדירים מצווה עליו ללכת לבן אשתו ולשחוט אותו במקום רעייתו השותפה ולהביא אותה אליה, לבתה?! אין לו שום דבר מלבד הבריאה, אז הוא בחן אותו על ידי שחיתת בנו, וכשהלך לפני, הוא נ

אנו מפרשים את הצו לשחוט אותו, על מנת, כאשר האדם שיש לו תכונה זו ביצע כיבוש לאלוהים בלבד להשיג את הכוונה, שהיא נחישות והתיישבות הנפש לקיים. ידוע שזה רק אצל הילדים הראשונים, ולא בסוף. ראשון, אם זה קלאפרי, ומחליף את הילד לאחר קלאפר בתור תאוה

ממתיק לנשים העשירי: שהנביא היה גאה באמירתו: אני בן, אני בן. ואנחנו אומרים: ואלוהים הוא הנותן ההצלחה: שמשמעותו הילד נמצא בלב לאחר הבגרות, כמו עמדת התאוה לאישה לאחר שהיא מתבגרת, מכיוון שהמעמד חלש בשני המקרים. לאמון מדעי, הגבול חלש, כאל-אלבני, שאלוהים ירחם עליו, הוסבר אלה שאומרים שזה מתאים לביילוי, מציינים שהוא לא מכובד מכיוון - במלואו - זה לא דבר. "ב"אלדאיפה אלוהים מלכתחילה, על פי דבריהם

מלומדי היהודים ורבניהם אינם מאמינים שהתורה הזו שבידיהם היא האש של נביא עליון שהוא עשה לצערו, כי משה עליו השלום שמר את התורה על בני ישראל מחשש למחלוקתם בפרשנותו, מה שמוביל אותו לדבריו ולדבריו: הוא אמהר לתורה זו ומסר אותה לאימאמים מבני "לוי". קונהננאקו, שישאל אחיהם של אלוהים נגדם. הוא אמר: תדהמתם של הרוסים, הם לא עשו זאת

(עבור בני ישראל), ובזה אלוהים אדירים אמר: (את הסורה הזו אנחנו לא שוכחים מפי ילדיהם). להם) רוסלנה, ציפורן זה, אני לא אוותר, ארגיע, אתן לי לגדול, אז שיתחתנו איתם, או, כמו, רוסלנמהירגן, הוא אסף מארכיונו ומן הפרקים שהכונהם שיננו את מה שהתורה הזו נאספה רחוק מלהשכח מפיהם בידיהם, ולכן הם הגזימו בהערצת "עוזיר", זו מטרת ההגזמה. הם טענו שהאור מופיע כעת על קברו והוא נמצא בקבר אלוהים. אלוהים אדירים ייחס את זה ליהודים למין שלהם, ולא לכל אחד מהם. כי התורה הזו שנמצאת בידיהם במציאות היא הספר "כבוד לו", ובו הרבה מהתורה שאלוהים הקב"ה גילה שאלוהים הכל יכול גילה. שלישית: פאלאתכלת אל-טאוויל ופרשנות. נזכיר דוגמאות לכך המראות את (הרביעי: הוא אמר: (אני אגיד להם נביא כמוך. מציאות המצב

ובמקום אחר: (ארותילן כמו תורת משה). אין שום ביטחון בשם הנביא, למעט מוחמד וכריסטוס, יהי, תפילת האל ושלום על כולם, ומשיח היה אחד מבני ישראל, לא מאחיהם, בניגוד למוחמד מכיוון שהוא אחד מאחיהם, בני ישמעאל. אני כאן, טובי הגנבים, הוא מוביל אותם מעל תושבי פלסטין, הוא מוביל אותם לחוק התורה. שלום. הדוגמה השלישית: אמירתו בתורה: (אלוהים אדירים הגיע לתנמור סיני, ואורו זרח מ"סאיר", והוא גילה מ"הרי פארן", ואיתו אלפי קדושים. הם היו רוצים ללכת לעיניהם, הם ישחקו

ממקומו של ישו, והם יודעים שסיני הוא ההר של אל-טור. באשר ל"ג'בלפרן", הם נושאים את זה על פי הדגמים שלהם. הם פונים אליהם ומעוותים את הפרשנות, כי" הרי פארן" הם דעיכתם מסאסי, כלומר "בהנחה שהם מנהיגות ונשיאות. ראה "מילון אלוואסט

אומנותו, שמו של אנמסנאראפוי, היא שם דבר התורה שישמעאל, כשעזב את אביו, חי ב"מדבר פארן", זפלו, התורה: (שישמעאל התגורר ב"מדבר פארן", וכי הוא שלט על העיר מצרים). וראן: "התגעגעי לזה, אני בית של ילד. הם שמעו בתורה: (רוקברהם מושחת ויקר ליאלי, ובאלוהים, העזים יכלו את העז עם עיסת אמו), והכוונה לביטחוננו היא שהם יאכלו את פרותיהם, עליהם

לשמור עליהם, והם מוכנים לטפל בהם, והם יפנו את גבם לימיהם הראשונים, והם יעזבו את ראשית הכבשים שלהם. הטקסט אומר: לילה (לה בלה ממני אלי), הם הראשונים מילדי פרות וכבשים מאחורי אמה, אך הם מלווים הבתולה, אלה שעברו שבעה ימים מאז לידתם איתם, אם הם עולים לרגל לעיר הקודש כדי לקחת מהם קורבנות. מתוודים בפני אדם, אני איתך ראה "מילון אלוואסט. בכור פרות, כלומר התוצר הראשון שלהן

השפעותיה נחקרו, מכיוון שהמדינה רק מפרידה בין מעשיה לבין מאמצי להשמיד ולשרוף את המדינה, והעניינים הללו עדיין נמצאים בתדירות גבוהה עד שהיא חוזרת

לגבהים של בורות, וגאותה, ושפע שלה הוא פגיעה במלואו של קו. העמים שהשתלטו עליהם מהצ'אצ'ידים, הדנים, הבבלים, הפרסים, היוונים, הנוצרים והאחרון שבהם הוא המוסלמים. שאלוהים יחיה למענם, הוא אומר: הו המאמינים, יהיו מגן השהידים של אלוהים לצדק, ואינם מפלילים את מספר האנשים.

שנלחמו בהם, והם הובלו על ידי וכשאלוהים הכל יכול מכר את נביאו, הוא הקדים אותם מהערבים לא קנאה ודיכו לחוסר אמון בו ולהכחשתו. פסקי התורה הם

הוריקנים מחוברים. אז מה אתה חושב על המזיקים שהשפיעו עליהם מלבד מלכיהם ועל שריפתם של ספריהם ומונעים מהם לבצע את דתם? האומה, כלומר, פגשה אותה ללא תאריך. ראה "מילון אלוואסט". סגידה לאלילים אלה מתאימה לתיאורם של אנשים עיוורים. כלומר גילאים רציפים

הם המציאו תפילות שכינו "זלהאנה", והם חיברו להם לחנים, והם התכנסו במהלך תפילתם על טלהיסאמו.

מבוא נאמנות סבלנות שביעות רצון משיפוט אמון רחמים. ענוה נכנסת אליו ליראת הזקן ולרחמי הצעירים בגאלה וחמלת הצעירים נטישת קנאה אמירת הקוראן לימוד ידע. הוראתו תחנן

מבוא וזיכרון, הכולל לבקש סליחה. והימנעות להגנות ופועל של הגוף, והיא כוללת שלושים ושמונה מאפיינים, שחלקן קשורות לאובייקטים, והם חמש עשרה

תכונות: פותח את צווארי ונדיבות, כולל האכלת מזון, כיבוד האורח, צום כ חובה ולא חובה, חג'ג'. ועומרה וכן ותואף ואיתיקאף ומחפשים את ליל הכו

הכולל הגירה מן משכנו של פוליתאיזם. הגשמה של נדרים חקירת האמונה ואת הביצועים של, מבוא עונשים ימיהם של צמיחה, אשר שישה מאפיינים התנזרות דרך נישואים הגשמת זכויות של ילדים. הורים מרי, וגם זה הימנעות מרי. גידול ילדים קשרים. ציות לאדונים לעבדים קשור לציבור, והם מאפיינים של שבע עשרה: ביצוע הפקודה בצדק ובעקבות הקהילה, כלומר מי שנמצא בידי האחראי, שהוא ילד, אשה, שפחה וכדומה

מבוא וציות לשליטים. ורפורמה בקרב אנשים, והיא כוללת מאבק מבחון וזנות. וסיוע בצדקות, ויצירת טוב ואסור לרע נכנס לתוכו. הקמת גבולות וג'יהאד,

כולל ההתחברות. ריקם, תשלום התשלום וההלוואה עם הגשמה וכבד את השכן. ברוך את המילונים עליהם, יידע אותנו מה אנו מוחקים. הוצא כסף על זכותי, וממנו להשאיר בזבזנות ופזרנות להחזיר שלום להרוג את הפסיק לפגוע באנשים. למנוע הסחת דעת. להוציא נזק מהדרך

אלוהים אדירים ברא - הג'ין והאנושות - לחכמה רבה ולמטרה גדולה, שהיא עבודתו, הקב"ה, והראיה לכך היא דבריו: "כל מה שג'ין והאנושות נבראו חוץ מלסגוד." מושג הפולחן באסלאם: פולחן הוא השפלה לאלוהים הכל יכול, אהבה והאדרה, מכוח פקודותיו והימנעות מאיסוריו באופן בו הגיעו חוקיו, כפי שאמר הקב"ה: "הם אינם מצווים על חוב, וזה מה שהם ציוו, וכי הם

לא מכוונים ומכבדים את מה שהגיעו חוקיו, כמו שאמר האל הכל יכול. שלמה אספיסאנלר אימאם: אה, - ר אלה שרוצים רק לעבוד את אלוהים לבדו ולהיות חיבה, כלומר נוטים להתרועע עם אלוהים בפולחן למונותאיזם והתמסרות לאלוהים, שצוטט על ידי אבן חג'אר עליו ב"פת אל-בארי" בפרשנות על החדית 'לעיל.

וכדומה, וזו מבוא לכל שאר מעשי התפילה, ערוך תפילה ושלם זכת למי שמגיע להם מהעניים והנזקקים מסורת שמשמעותה דת הצדק, שהיא האיסלאם. האיסלאם הוא כניעה לאלוהים באמצעות מונותאיזם, ציות אליו וחופש מפוליתאיזם. אני יודע, ואלוהים יברך את נביא מוחמד שלנו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו הרבה מאוד, והוא כתב את זה, מג'יד בן סולימאן, ראבי אל-עוול

יכום קצר של יסודות דת האסלאם

הקדמה: בשם אלוהים אנו חופשיים, הרחמנים ביותר. השבח לאלוהים, ריבונו של עולם, וברכה ושלוש על הנכבדים מבין הנביאים והשליחים, אדונו מוחמד, ועל משפחתו וחבריו כולם, אך לאחר מכן: האמונה האיסלאמית מבוססת על שישה עמודים, שהם אמונה באלוהים, מלאכיו, ספריו, שליחיו, היום האחרון והרע, האחרון הרע, היום האחרון הרע, היום האחרון רע, הראיה לששת העמודים הללו היא אמירתו, "אבל הצדק הוא המאמין באלוהים, ביום האחרון, במלאכים, בכתובים ובנביאים", ובדבריו של הקב"ה, "השליח האמין במה שהתגלה לו מפי אדונו ומאמיניו. כולם האמינו באלוהים ובמלאכיו,

בספריו ובשליחיו. עמודי סונה של הנביא, החדית 'של עומר בן אל-חטאב, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, אמרו: בעוד אנו נמצאים עם שליח האל ביום אחד, כשאדם לבן מאוד ניגש אלינו, לבן מאוד עם שיער כהה, הוא לא ראה את עקבות המסע ואף אחד מאיתנו לא ידע זאת, עד שהוא התיישב אל הנביא, ואז את ידיו על ירכיו, ואמר: הו מוחמד, ספר לי על האיסלאם. אז שליח הניח את ברכיו על ברכיו, והניח האיסלאם הוא להעיד שאלוהים הוא אלוהים וכי מוחמד הוא שליח האלוהים

ולהקים תפילה, לשלם לזכאתי, לרמדאן מהר, ולעלות לרגל לבית אם אתה מסוגל לנקוט בזה כדרך. הוא , אמר לנביא, "זה לא יעלה, אני אעזוב את זה, אני אוכל לעצור את זה, ואגן עליהם במי שישמור עליו, ובעתיד לבוא הוא יהיה ענן שיישאר לבעליו"

הקדמה. אמונה באלוהים, הכוללת אמונה בעצמו ובתכונותיו, ואיחודו שהוא אינו דומה לו. אמונה במלאכיו. ספריו. ושליחיו. הגורל הוא גם טוב וגם רע. אמונה ביום האחרון, ומביאה את העניין לקברי, לתחייה, לתחייה, לחשבון, לאיזון ולדרך. גן עדן, גיהנום, אהבת אלוהים. אהבה ושנאה בו. אהבה ושנאה בו. ואהבת הנביא. האמונה בהאדרתו, והתפילות עליו וקיום סוננה שלו נכנסת אליו, כנות, והזנחה של צביעות וצביעות ותשובה ופחד. ותקווה

הקדמה. נאמנות. סבלנות. שביעות רצון משיפוט. מסירות נפש. רחמים. ענווה נכנסת לתוכה יראת כבוד של זקנים ורחמים של צעירים. גאילה וברקארטו. נטישת קנאה. נטישת שנאה. נטישת כעס ומעשי הלשון. הכוללים שבעה מאפיינים: אמירת טוהיד. אמירת הקוראן למידת ידע. הוראתו. תחונן

מבוא. הזיכרון כולל בקשת סליחה. והימנעות משיחות סרק ופעולות של הגוף; והוא כולל שלושים ושמונה מאפיינים, חלקם נוגעים לאובייקטים שהם חמישה עשר מאפיינים: ניקוי הטאסאגנאב על ידי הזנחת הקדיו, מחיקתו. כיסוי העירום כפיפת צוואר ונדיבות; כולל הזנת מזון, כיבוד האורח וצום כנאפיל חובה. חג'ג' ועמרה הם גם כן. תאוואף ואיתיקאף ומחפשים את לילת אל-קדר

כולל אלה הגירה ממשכן הפוליתאיזם. הגשמת נדרים. חקירת אמונה. וביצוע התשובות; הקדמה הקשורים לחסידיים, שהם שישה מאפיינים: התנזרות מנישואין ומילוי

זכויות ילדים. אי ציות להורים, ובכך להימנע מאי ציות. גידול ילדים. חיבור ילדים. ציות לאדונים. או להיות אדיבים לעבדים. אבל זה קשור לציבור, שהוא שבע עשרה מאפיינים: לעשות את הפקודה בצדק. ובעקבות הקהילה, כלומר אלה שנמצאים מתחת לאחראי, שהוא ילד, אישה, שפחה וכדומה

הקדמה. ציות לשליטים. פיוס בין אנשים, הכולל מאבק של זרים זרים. סיוע בצדקות; ויצירת טוב ואסור לרע נכנס לתוכו. קביעת גבולות. וג'האד; וכולל קשירה. וביצוע אמון. והלוואות עם הגשמה. וכבודו את השכן. ברכו את המילונים שלנו; ספרו לנו מה אנו מוחקים

אני אומר: במחקר זה אלמוחצרוט להשתתף בהשתתפות הסבר צנוע של, תשעה אבן מנעול, יכול להיות מטרת הבריאה; אלוהים המנחה של עמודי האמונה, המייצגים את יסודות האמונה האסלאמית; אשר אדירים ברא את הבריאה - הג'ין והאנושות - לחכמה גדולה ולמטרה חגיגית; שהיא עבודתו; הקב"ה; והראיה לכך הם דבריו: "מה יצר את שושלת היוחסין ואת האנושות חוץ מלסגוד

והוא אמר: "אתה לאלוהים הכל יכול, וחסד האל יתברך כלומר: מותר לאדם לקבל שאף אחד, לא". משנה כמה; ולא, שהם לא חייבים באחריות ולא נענשים? זהו חוב הערך. כלומר הכסף שמולו נפלא פרט להם לעבוד את אלוהים לבדו ולהיות חיבה; כלומר נוטים להתרועע עם אלוהים בפולחן, למונותיאיזם ולמסירות לאלוהים - שצוטט על ידי אבן חג'אר עליו ב"פת אל בארי בפרשנות החדית לעיל, עם סיכום קצר.

מבוא לכל פעולות הפולחן, מקיים תפילות ומשלם זקאת למי שמגיע להם מהעניים והנזקקים וכדומה; וזו מסורת שמשמעותה דת היושרה, שהיא האיסלאם. ואלוהים יודע הכי

טוב, ואלוהים יברך את נביא מוחמד שלנו, משפחתו וחבריו; ויעניק להם שלום הרבה. וספריו; מג'ד בן סולימאן אל-ראסי, רבי' אל-אוואל

עמודי התווך הראשונים של האמונה באמונה האיסלאמית עמודי האמונה העמוד הראשון: אמונה באלוהים אמונה באלוהים הכל יכול לכלול ארבעה דברים: הראשון: אמונה בקיומו; העליון; הקב"ה; השני: אמונה באדונו; השלישי: אמונה באלוהותו; רביעית: אמונה בשמותיו ותכונותיו; הראשונה: אמונה באל אלוהים, חכמת אלוהים. לא חשיבה או הוראה א-פריורית; והאותנטיות לכך היא מספר אלוהים באומרו; "וכאשר לקח אדונך מבני אדם מגבם והעיד עליהם כנגד עצמם, האם אני לא על ידי אדונך; הם אמרו כן היינו עדים - מי שנולד למעט. הפוליתאיסטים בתקופת הנביא הודו; "קיומו של אלוהים אדירים

נבקש שנמנע מכם להיקשר אליכם. "הללויה!"; והפסוקים בפרק זה רבים על האמונה האסלאמית אבו חניפה אמר: הו תהילה לאלוהים, אם המוח אינו מאפשר ספינה המפליגה בים, שטוחה ללא התחייבות; ואינה חוששת מרצונך בעבודות; וריקנותו; מי שרואה זאת נרתע ונרתע; הוא אמר: עלה התות; טעמו;

צבעו, ארומתו והדפסו אחד איתך? היו שם שבעה עשר. אחמד בן הנאבלה פגע בלגונה של זהיר האדי, חיפה ג'רפילה, איסלאמה, את תקינות המקצוע, הוא הגיב עליה כדי לפגוע במות, ופנים הפנים שלה היה כמו זהב טהור. אז אלה ציטוטים מארבעת האימאמים בפרק זה. ראבעם: האם תעמוד לצד אלה נודד אל הקוצים, מבעית אותם ברעם: "אל תעמודי, וארץ עם זיפים, וים עם, שהעבירו לאדונך? דירטל גלים,

אינך מציין את השמיעה, רואה? . ראה "מילון אלוואסט". גמל הוא חזרתם של כבשים וגמלים. זהב דק ההבדל העיקרי בין שני הסיפורים מתיי. הוא זהב טהור. ראה "מילון אלוואסט". הוא מכונה אבו נוואס לאופי המשימה שאלוהים הטיל על משה בעקבות ההתגלות. התורה מספרת על תהליך קבלת משה את גילוי שמות פרק ג'. מבלי לחזור לפרטי רגע ההתגלות שהזכרנו קודם, ננסה בשלב ראשון לפרק את הפונקציה ואת מושג ההתגלות בשתי הדתות.

האנציקלופדיה אוניברסליס מגדיר את ההתגלות כגילוי של מה שהיה נסתר או סודי. עם זאת, הגדרה זו תמיד על פי האנציקלופדיה אינה חפה מכלליות ויש אותה להתייחסות להבדלים שמושג זה יכול לשאת על פי דתות או תרבויות.

דתות מונותאיסטיות חולקות את השקפת ההתגלות כ"מעשה שאלוהים עושה כדי לגלות לאנשים אמיתות היא שהמוח האנושי הפשוט אינו יכול לגלות בעצמו " התגלות. אם כן, בין בקוראן ובין אם בברית הישנה, נאום שבאמצעותו אלוהים פונה לאחד מהמתפללים שלו, באמצעותו הוא מבטא מסר, פקודה או קריאה לבני האדם. עם זאת, ההבדל נעוץ במטרת הגילוי או באופי המסר / הייעוד שבאמצעותו אלוהים מופנה לאנשים.

מושג ההתגלות המקראי מתייחס למושג אחר שצורף אליו, מושג הברית. האחרון מייצג תפיסה מרכזית ואף תנאי הכרחי של סינוס קווא של המסר הפסיפי / יהודי. המילה "ברית" היא במקור תרגום של המילה האמנה אינה כאן. " שתורגמה מ"ברט" בעברית, שממנה נגזרות המילה והמילה הערבית "" הלטינית הסכם בין שני אנשים בין שניים או יותר על סט של "" שהצדדים המוסכמים קשורים אליהם. ברית על פי התפיסה המקראית היא קשר נצחי בין אלוהים לבני אדם בתיווך הנביאים.

לפני שהזכיר את החדשות על משה, התורה בראשית מדברת על נביאים או אישים שאיתם אלוהים כרת ברית, כלומר אדם, נח, אברהם, יצחק ויעקב. עם זאת, תוכן הברית מתחדש. כך שאם הברית הראשונה האדמה באמצעות אדם ואז, אז הברית השנייה היא ברית בין אלוהים לעמו הנבחר. עם הייתה עם ישראל, באמצעות אברהם וצאצאיו. באשר לתוכן הברית, היא מיוצגת בכך

שאלוהים נותן לצאצאי אברהם ארץ המשתרעת מ"נהר מצרים עד הנהר הגדול, נהר הפרת. לכן, לא ניתן להבין את שליחותו של משה, את הגילוי שהתגלה לו כאשר אלוהים דיבר אליו ואת המשימה שהפקיד בידיו מבלי לכלול אותה במסגרת הברית שכרת האל עם אברהם.

סיפורו של משה שקיבל את ההתגלות בתורה מופיע בפרק שלישי לספר שמות, ולהלן הנו המקראי:

ומלאך ה' התגלה אליו בלהבת אש מקרב שיח. הוא הביטי, וכאשר הסנה בער באש, השיח לא בער.

«? משה אמר: "אני נוטה לראות את הנוף הנהדר הזה. מדוע השיח לא נשרף.

כשראה האדון שהוא נוטה לראות, אלוהים קרא אליו ממרכז השיח ואמר: "משה, משה!" והוא אמר: «. "הנה אני

הוא אמר: "אל תתקרב לכאן. תוריד את הנעליים מהרגליים, כי המקום שעליו אתה עומד הוא אדמה .
» .קדושה

אמר: "אני אלוהי אביך, אלוהי אברהם ואלוהי יצחק ואלוהי יעקב." אז משה כיסה את פניו כי הוא פחד.
להסתכל על אלוהים

ויאמר יהוה: ראיתי את זעמם של עמי במצרים ושמעתי את זעקתם למען צחוקיהם. הכרתי את הכאב,
שלם,

ואז ירדתי להצילם מידי המצרים ו הארץ הוא לארץ טובה ומרווחת, ארץ זבת חלב ודבש. למקום
הכנענים, החתים, האמורי, הפרזי, החוויים והיבוסים

לאחר שאלוהים שלח את אותותיו למשה, הוא התקשר אליו והציג את עצמו כאלוהי אברהם, יצחק ויעקב,
מה שמציב את משה בהמשכות לברית אברהם. ולפני שהראה את ניסיו, הראה לו אלוהים את דאגתו,
רחמיו וחמלתו לסבל עמו - ישראל - במצרים, שם פרעה ישעבד אותם. העניין ודאי ודחוף, ומשימתו של
משה המוטלת עליו היא להוציא את ישראל ממצרים לארץ הטובה והעצומה המציפה חלב ודבש. כדי
להדגיש את מרכזיותה של נושא זה במסר של משה, התורה קוראת לברית לפני הקריאה למשה,
"אלוהים שמע את אנקתם, ואלוהים זכר את בריתו עם אברהם, יצחק ויעקב"

לפיכך, משימתו של משה אינה אלא התחייבות של אלוהים לבריתו עם עם ישראל. מכל הסיבות הללו
[. טוען החוקר ז'אק גוטייה כי התנ"ך יכול לסכם את סיפור הברית בין אלוהים לבני אדם

התגלות קוראנית או הקריאה למונותאיזם

לקוראן מושג של התגלות ומסר שונה מזה המקראי, מה שהופך את סיפור הקוראן של משה לשונה
מהסיפור המקראי לגבי אופי המשימה שהופקדה על ידי הנביא. כדי להבין זאת, עלינו לבחון תחילה את
מושג ההתגלות הקוראני.

המילה גילוי ונגזרותיה (להציע, לעורר, לעורר . מופיעות בקוראן יותר מ פעמים, והמשמעות שונה בהתאם להקשר בו היא מוזכרת. פרשני הקוראן חילקו משמעויות אלה לכ -משמעויות: התגלות יכולה לשאת את המשמעות של השראה אינסטינקטיבית כאשר אלוהים מעביר פקודה או הנחיה ליצורים לא רציונליים כמו דבורים או את המשמעות של השראה מרצון כאשר העניין מועבר להוויה רציונאלית אך בעקיפין, כפי שקורה לאם. משה וכן את משמעות הסימן לכאורה המציין את משמעות ההוראה וההוראה, כמו למשל כאשר אלוהים מכון באמצעות אחד מנביאיו להורות להם לעבוד ולבסוף את המשמעות של וואסאוה כאשר השטן לוחש באי ציות בלב האנשים עם זאת, המשמעות החמישית של ומשה עליו. ההתגלות, הנוגעת לנו בענייננו, היא הגילוי שמקבלים הנביאים ושאותו הם יישאו באדיקות השלום יורד מהר אל טור אחרי אשר דבר אליו אדוניו, והוא אומר לבני ישראל: (אלוהים אמר לי: טוב עשו במה שדיברו. מי שלא מקשיב לדברי, ש

מדבר בשמי, אני דורש, ולגבי הנביא המום, הוא מדבר בשמי מילים שלא ציוויתי עליו לדבר, או זה שמדבר בשם אלים אחרים, אז הנביא ההוא מת

ואם אמרתי בליבך: איך נדע מה ה' לא דיבר? מה שהנביא דיבר בשם ה' ולא קרה ולא קרה, זה המילים (שה' לא דיבר, אלא עם עריצות הנביא דיבר, אז אל תפחד ממנו) (דברים)

הטקסט, כפי שברור, מדבר על נביא גדול שבא אחרי משה, עליו השלום, ומזכיר את המאפיינים של נביא זה, שדרכו נוכל לדעת מי הוא

הנוצרים טוענים כי נביא זה הגיע, והוא ישוע עליו השלום. פיטר אמר בהקשר לשיחתו על המשיח (משה אמר לאבות: נביא כמוני יקום את ה' אלוהיך עבורך מאחריך, אליו תשמע בכל מה שהוא מדבר אליך, וזה יהיה שכל נפש לא. אתה שומע שהנביא הושמד על ידי העם, וכל הנביאים גם משמואל ומחוצה לו, כל אלה שדיברו קדמו והתנבאו בימינו) (מעשי השליחים לכן פיטר רואה את נבואתו של משה מתגשמת בדמות המשיח

אך הטקסט מציין את נביאנו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום. מכיוון שאין שום עדות לנוצרים להקצותו למשיח, בעוד שמופיעות בטקסט בעת ניתוחו, ישנן עדויות רבות המעידות כי הכוונה בכך הייתה נביאנו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום. כפי שמצוין בטקסט המקראי התיאורים של השליח המובטח הזה:

הוא נביא (אני אגדל עבורם נביא), והנוצרים טוענים למשיח האלוקי, אך האורתודוכסים טוענים שהוא - אלוהים בעצמו, אז איך הוא יכול לומר להם: אני אקום כנביא, והוא לא אומר: אני מגדל את עצמי, או מגדל אל

נהוג בתורה להשתמש במילה (אח) לבן הדוד, ומכאן אמר משה לבני ישראל: (אתה עובר על גבול אחיך בני עשו) (דברים ובני עשו בן אישק - כמו בעבר - הם בני

דודים של בני ישראל. אותו דבר מתואר בתיאור אדום שהוא צאצא של עשו (ומשה של שליחים מקדש למלך אדום, אז אחיך ישראל אומר: ידעת את כל הקשיים שפקדו אותנו) 'ובמקום אחר (אל תשנא את אדומיה כי הוא אחיך) (דברים). אז הוא כינה אותו אח ורצה להיות בן דוד של ישראל

כמו כן, הוא קרא למלך צדקיהו אחיו של המלך יהויקין, ואמר: (המלך נבוכדנצר שלח את נאצר והביא אותו (כלומר: המלך יהויקין) לבבל עם כלי היקרים של בית ה' , ואחיו צדקיהו מלך על יהודה וירושלים. ") והוא למעשה דודו, כפי שנקבע בספר מלכים, ולכן אמר: (מלך בבל מלך ואיחל לדודו במקומו, ושינה את

השתמש במילה אחי ומה שהוא התכוון לדודי, מה שמאשר. תוקפו של שמו לצדקיהו (מלכים) אז הוא שימוש זה הוא כאשר אמר: (אחיהם), והוא מיועד לבני דודיהם.

בהתאם, יתכן ונביא זה היה מהערבים במטרה למלא את הברכה המובטחת בצאצאי ישמעאל, וייתכן שהוא היה מבניו של עשו, בכר אישק. אך איש מבני עשו לא טען שהוא הנביא הצפוי.

נביא זה הוא אחד המאפיינים שלו שהוא כמו משה, שלא גידל נביא כמוהו בקרב בני ישראל (ועדיין לא - היה נביא בישראל כמו משה שאותו הכיר ה'פנים אל פנים) (ד)

ברים, ומה שהו ערבי בגרסת התורה השומרונית הגיע: (וגם נביא לא עומד בין בני ישראל, כמו משה (שאלוהים הציל) (דברים).

והאיכות הזו, כלומר, ההומוסקסואליות של משה התגשמה בנביאנו, יהי רצון שתפילת האל ושלוש עליו, ולא יוחרגו באחיהם המשיח, השלום וברכות אלוהים יהיו על כולם. אנו רואים דוגמאות רבות לדמיון בין משה למוחמד, שיהיה עליו תפילת האל ושלוש שאיננו מוצאים במשיח. כולל לידתם הטבעית. ונישואיהם, והיותם בני לוויה של השריעה, וכל אחד מהם שלח את החרב כנגד אויבו, ושניהם הובילו את עמו ושלטו עליו, ושניהם בני אדם, ואילו הנוצרים טוענים כי ישו הוא אל. וזה מבטל את כל פתגם אם היה.

המשיח תיאר את הנביא הבא כהומוסקסואליות של משה, שהסיח את דעתו מעצמו, ואמר: (אל תחשוב שהפקפקתי באבי, יש מי שמפקפק בך, ומשה הוא שתקוונתך, כי אם היית מאמין למשה, היית מאמין לי, כי הוא כתב עלי, ואם אתה לא מאמין לספרים. זה, איך אתה יכול להאמין למילים שלי (יוחנן אז משה לקרא לזה הרצוי או המצופה. להידמות לו

ועל זה שמתלונן על בני ישראל אומר המשיח: (ישוע ענה: אין לי שדי, אבל אני מכבד את אבי ואתה מעליב (אותי, אני לא מחפש את הכבוד שלי, יש מי שמחפש ושופט) (יוחנן

זהו תיאור המתיי למוחמד, יהי רצון שתפילתו של אלוהים ושלוש עליו. אחד הסופים של הקוראן, -) יתפלל אלוהים עליו ושלוש עליו, התגלה, אמירת הקב"ה: היום השלמתי את דתך עבורך והשלמתי שתי ברכות עליך [ברכותי וברכותיי]: אינך

ומשיח תיאר זאת בנבואת פרקלטי, שההסבר שלה בא, ואמר: (באשר למנחם רוח הקודש שהאב ישלח (בשמי, הוא ילמד אותך הכל ויזכיר לך את כל מה שאמרתי לך) (יוחנן

אין זה אפשרי שמשח עליו השלום יהיה אותו נביא שמתקשר לכל מה שאדונו מצווה עליו, כי הוא גידל את ישו עליו השלום ויש לו הרבה דברים שהוא היה רוצה להעביר לתלמידיו, אך הוא לא היה מסוגל להציל אותו, אך הוא הטיף להם הבא שיגיד להם את כל האמת. מכיוון שהוא הנביא שמשלים את המסר שלו, ואינו מונע מהרטוריקה שלה להרוג אותו או לפגוע בעמו, עליו השלום אומר: (יש לי גם הרבה דברים לומר לך, אבל אתה לא יכול לשאת עכשיו, אבל כשזה מגיע רוח האמת, הוא מנחה אותך לכל האמת, כי (הוא לא מדבר הוא מדבר על עצמו, אבל כל מה שהוא שומע הוא מדבר. " (יוחנן

זהלפני מותו של משה, עליו השלום, הוא מסר לבני ישראל בשורה מבורכת, כפי שהגיע בספר דברים: - (ברכה זו בה בירך משה איש האלוקים את בני ישראל לפני מותו, והוא אמר: ה' בא מסיני וזרק להם מסיר ונצץ מהר פארן והוא בא מ מספר עצום של ירושלים, ולימינו אש של חוק, אז אהבו את העם, כל (קדושיהם בידכם, בזמן שהם יושבים לרגליכם ומקבלים את דבריכם) (דברים).

הנביאים, חבקוק, אישרו נבואה זו ואמרו חדשות שהפחידו אותו; מכיון שהוא מתייחס לנבואה המתרחקת מעמו, בני ישראל, הוא אומר: (אלוהים, שמעתי את החדשות שלך ונחרדתי, אדוני עבודתך בעידן השנים, אני מחייה אותי, בין השנים שהוא הגדיר, בכעס אני זוכר רחמי

ם, אלוהים בא מתימן, והקדוש ברוך הוא מהר פארן. סלע: הוד מלכותו כיסה את השמים, והארץ התמלאה בשבחו, והאור היה כמו אור. מידו היה לו קרן, והיה הכוח שלו נסתר, לפניו הלכה המגפה, (ולרגליו יצא קדחת, הוא עמד ומדד את הארץ, מביט ברעד האומות) (חבקוק

לפני שנמשיך בנייתו הטקסט, נעצור בהבדל הגדול שהטקסט הזה נחשף אליו בתרגומים השונים

זה בא בשבעים: (והוא גילה מהר פארן ואיתו מספר עצום של מלאכים טהורים מימינו, אז העניק להם ואהב אותם ואת רחמי עמם, וברך וברך אותם על מראהו, והם רואים את ההשפעות של רגליך, ומקבלים). מדברים

(ובתרגום אבות הישועים: (הוא השתנה מהר פארן, והוא בא מיהוה ירושלים, ומידו הימנית חוק עבורם

ובתרגום לערבית) לספירה: (כבוד מהר פארן, והוא בא עם שלל ירושלים, מימין השריעה), ומשמעותם של עשרת אלפי ירושלים, כלומר: אלפי קדושים טהורים, כמו בתרגום של) לספירה, (ומהר פארן, ואיתו). התגלו אלפים הטהורים ביד ימין שלו הוא שנת אש

השימוש באלפי אלפים במובן של אלפי או קבוצות רבות נהוג בתנ"ך (אלפי אלפים משרתים אותו ואלפי אלפים עומדים לפניו) (דניאל), ואותו דבר הוא אמר: (הוא נהג לומר: ה' חזור לעשרת אלפי ישראל), ולבט המגיע מווראן הם קבוצות הקדושים הרבות, שהגיעו עם הקודש שלהן שזרחו בפארן

הטקסט המקראי מדבר על שלושה מקומות מהם ניתנת הברכה, הראשון שבהם הוא הר סיני, שם אלוהים דיבר עם משה. והשני: סעיר, שהוא הר שנמצא בארץ יהודה. (ראה יהושע) והשלישי: זהו הר פארן.

המקומות בהם מוזכר (פארן) במקרא מנבאים שהוא ממוקם במדבר פלסטין בדרומה

אך התורה קובעת גם שישמעאל גדל במדבר פארן. (ראה בראשית), וידוע היסטורית שמקורו במכה אל-מוקארמה בהיג'אז.

המוסלמים מאמינים שהטקסט הוא נבואה על הופעתו של ישו, עליו השלום, בסעיר בפלסטין, ואז מוחמד, עליו השלום והברכה, בהר פארן, לשם יבואו עמו אלפי אנשים טהורים לתמיכה בשריעה מאת אלוהים אדירים.

זה מושג בשליח האל על הדברים הבאים:

במדבר, ורמי קוס גדלי, והוא חי במדבר פארן, ואמו לקחה לו אישה מארץ מצרים) (בראשית כא. / -). בניו התפשטו באזור זה, כך אומרת התורה: (אלה היו בני ישמעאל ... והם חיו מחוואילה לשור) (בראשית / -). (חווילה כפי שהגיעה באזור (מילון התנ"ך) ב צפונית לארץ תימן ואילו שור בדרום פלסטין

לפיכך, איסמעיל ובניו התגוררו במדינה זו המשתרעת מדרום ומצפון לחיג'אז, הכוללת את ארץ פארן בה ישב איסמעיל. הוכחות היסטוריות הוכחו גם כי וראן הוא החיג'אז, שם בנה איסמעיל ואביו את הכעבה, ושם התפוצץ זמזם מתחת לרגליו, שהודה על ידי מספר היסטוריונים

ההיסטוריון היהודי מולאנה עבדול חאק ואדריאטי גם ציטט אותם בספרו (מוחמד במסעות הדת העולמיים) ובקרב היסטוריונים אלה, ההיסטוריון ג'רום והתיאלוג יוסביוס, הם אמרו כי וראן היא מכה. (ובמילון התנ"ך העברי של סטרונג נאמר כי פארן נמצא במדבר ערבי, שם כתוב: (פארן, מדבר ערב

לאזור שנמצא בארץ אדום ונמצא כיום בירדן, ושחרור זה חזר על עצמו במקומות רבים בספר. והמון זה (לא מנע את השם הזהה להר באמצע פלסטין, מערבית לירושלים, בארץ שבט יהודה. (ראה יהושע

אנו עשויים לשאול את מי שמתקש כי פארן הוא וראן סיני: מיהו הקדוש ברק מאותו ההר שאינו קשור? ביחס הקלוש לאף אחד מהאירועים האנושיים החשובים, על מי היא מאירה

כביטוי לעינים עתידיים בזמן עבר נהוג בלשון המקרא. אספינוזה אומר: (הכותבים העתיקים ביותר. - השתמשו בזמן ה עתיד כדי לציין את ההווה ואת העבר ללא הבחנה, בדיוק כפי שהם השתמשו בעבר (לציין העתיד ... כל כך הרבה דמיון הביא

אל כפי שטענו כמה סופרים יהודים, אז תהילת האל לא נעצרה בגבולות פארן או הר זייר

מה שמאשר שהעניין קשור בנבואת החדית 'על אלפי קדושים, אשר תרגומים מסוימים מכנים "טהור" - (המלאכים", כלומר: החסידים הטהורים ביותר. ...) (התגלות

?מתי היה וראן עד לאלפי טוהר כאלה, למעט כאשר מוחמד, עליו השלום וחבריו הופיעו

מה שהגיע בספר חבקוק תומך באמירת המוסלמים, שם כתוב: (אלוהים בא מתימן, והקדוש ברוך הוא - מהר פארן. סלאח. הוד מלכותו כיסה את השמים, והארץ

הייתה מלאת שבחו, והברק היה כמו אור. היה לו קרן מידו, והיה מוסתר כוחו לפניו זהב המגיפה, ולרגליו (יצא החום, הוא עמד ומדד את האדמה, מביט באומות הרועדות ...) (חבקוק

הטקסט הוא עד שיש נבואה משכנעת המאירה כמו אורהתבונן בספר זה בחייו של אדם גדול, משה, אותו אנו מכנים "דבר אלוהים" מכיוון שדיבר עם אלוהים, ואלוהים נהג לדבר אליו כל הזמן, כמו שהתורה אומרת: "ה' מדבר אל משה פנים אל פנים, כמו שאדם מדבר אל חברו" (דברים ה'. ואני מאמין שכל אלה שמאמינים בספרי ההתגלות הקדושים צריכים לדעת משהו על אישיותו של האיש הגדול הזה, נאום האל, שחי קרוב לאלוהים ושירת אותו נאמנה במשך זמן רב. אנו מקווים שנמצא עזרה לחיינו

הדתיים כאשר אנו לומדים את אירועי מאה ועשרים שנה, שהם חייו של אותו מנהיג גדול משה, אשר נתן. השראה לרבים לשרת את אלוהים כפי שעשה בנאמנות ובאהבה

אנו מאחלים לך, קורא יקר, את כל הברכה הרוחנית והנפשית כשאתה קורא את הביוגרפיה של האיש הגדול הזה, דובר האל ומשרת האל, מוסא בן עמרם

הכומר ד"ר מוניס עבד אל נור

פרק ראשון: משה לפני אלוהים קרא לו

כולנו מכירים את יוסף שהציל את מצרים מרעב; לאחר שהסביר לפרעה את חלומותיו על פרות שמנות ופרות רזות; ואז על שבעת הקוצים היבשים שבלעו את מלוא הקוצים. וכששבע שנות השובע הגיעו על יוסף חיטה להאכיל את כל מצרים ואת ארצות הסביבה לתקופה של שבע שנות רעב. יוסף מצרים; אחסן תפס עמדה נהדרת מאוד; והפך לאדם גדול במצרים; ולכן זימן את משפחתו

אביו יעקב; יחד עם שבעים מצאצאיו; התגוררו בארץ גושן; צפונית-מזרחית לקהיר של ימינו. כאשר יוסף נפטר הם חנטו אותו והחזיקו אותו במצרים; אך איננו יודעים דבר על גילם של שאר אחיו של יוסף; ולא על זמן מותם. וספר בראשית מראה לנו שחלפו חמישים ותשע שנים בין מותו של יוסף להולדת משה. עומר יוסף כשעמד לפני פרעה היה שלושים שנה; ואחריהן חלפו שבע שנות טובות; ואחריהן שנתיים של רעב לפני שירד יעקב לארץ מצרים. עומר יוסף; כאשר אביו יעקב הגיע אליו; היה בן שלושים ותשע. אחר כך חי עוד שבעים ואחת שנה ומת כשהיה בן מאה ועשר

ספר שמות בתורה מספר לנו כי מלך חדש קם מעל מצרים שלא הכיר את יוסף; מכיוון שמלכי הרועים; ההיקסוס; שלטו במצרים כאשר יוסף הגיע אליה. אך פרעה אחמוס; המלך הראשון של שושלת שמונה עשרה; גירש את ההיקסוס ממצרים; ומלכי מצרים השתלטו עליהם. המלך החדש פחד מהכוח הגדול של העברים מכיוון שהם הפכו לאומה גדולה; ונאמר שמספרם הגיע לשני מיליון נפשות. והמלך חשש שהעברים יצטרפו לאויבי מצרים אם תפרוץ מלחמה ויהפוך את המדינה; אז הוא התחיל להכריח אותם לעבוד לחינם; וראשי העבודה גרמו להם את המצער של ייסורים; אז הם בנו לפרעה שתי ערים; פיתום ורעמסס; להיות חנויות. למרות הרדיפה הגוברת כלפיהם; מספרם גדל

כשראה פרעה כי כל ניסיונות הרדיפה אינם מצמצמים את מספר העברים; הוא החליט שכל זכר עברי שנולד חייב למות; והורה לשתי המיילדות - העוזרות לעברים ללדת - להרוג כל יילוד. אך שתי המיילדות סירבו לעשות זאת; ואמרו למלך שהנשים העבריות יולדות לפני שהיולדת הגיעה אליהן. זה הגיוני; מכיוון שאישה שעובדת ועוברת יולדת יותר קלה מאישה שלא זזה. נשות העברים עשו את העבודה הקשה. באותה תקופה ציווה פרעה להרוג כל זכר שזה עתה נולד מהעברים; לזרוק אותו לנילוס

חיי העברים במצרים היו סוג של חייהם של החוטאים שהופקדו בשעבוד השטן; מכיוון שחייהם היו מרים באותה עבודת; ולא היה להם מנוס מכך. עם זאת; אלוהים סיפק טיפול ושחרור. אלוהינו הטוב; שאוהב אותנו; עדיין רוצה להרים אותנו משעבוד חטאנו; כדי להציל אותנו ולהעניק לנו חיים חופשיים הרחק מעבודת החטא

משה בנילוס:

באותה תקופה חשוכה; כאשר פרעה ציווה להרוג כל זכר שזה עתה נולד; משה נולד לאב בשם עמרם; ולאם ששמה ג'וקבד. אהרון היה מבוגר משלוש שנים. קרוב לוודאי שאהרון נולד לפני שפרעה נתן הוראה להרוג את היילודים. למשה הייתה גם אחות בשם מרי; שהייתה מבוגרת ממנו בשש שנים. הוריו של ראובן שהיילוד יפה; וחששו ממנו; ולכן הסתירו אותו במשך שלושה חודשים. כתב המסר של העברים בתנ"ך אומר שהם הסתירו אותו באמונה ולא חששו מפקודת המלך (עברים). אבל קולו של הילד התחיל לעלות;

כך שהם לא יכלו להסתיר זאת יותר. אז לקחו לו ערמת ברד, וכיסו אותו באדום ובזפת. בדיוק כמו שסבו נח צייר את ארונו כשמונה מאות שנה לפני כן. מריאם עמדה והביטה מרחוק על התינוק משה בנילוס.

הנה, בת פרעה באה יחד עם נערותיה להתרחץ בנילוס. היא ראתה את התינוק משה ושמעה אותו בוכה, ולבה נפרד ממנו. כשאחת מבת בת פרעה החזיקה את התינוק משה, מרי רצה אליה ואמרה: "האם עלי ללכת ולקרוא לך אישה שיונקת על ידי הנשים העבריות להניק עבורך?" בת פרעה אמרה לה: "לך איתי" (שמות ב' ז'). אז מרים הלכה להתקשר לאמה, ג'ואקבד. לפיכך, משה

הפך להגנת בתו של פרעה הגדול עצמו, כי אמו טיפלה בו בעצמה. טיפלה בו בחלב באמונה ולימדה אותו על אלוהים. היא הייתה ג'וקביד ובעלה עמרם משבט לוי, שבט הכהונה. ואתה מבחין, קורא, איתי, בהשגחה המופלאה. אלוהים הגן על ילד זה שהיה לו עתיד גדול לשרת את אלוהים, וגרם לאמו לבצע את חובת האם כלפיו. בתמורה לתשלום

הו השגחה גדולה של אלוהים! לא חווית בחיים שלך איך אלוהים הציל אותך מדילמה שלא חשבת שתמצא דרך לצאת מזה, ובאהבתו הנדירה הוא הציל אותך וגידל אותך? בואו נשבח את אלוהים יחד עם מה שאמר נביא אלוהים דוד: "אשר עלי, חסדיך הפקדתי. ליבי שמח בישועתך. אני שר לה' כי הוא טוב לי (יותר)" (תהילים יג, ה, ו)

אש מחזיק במלאי, אשר מופקדת איתם הקב"ה אמר בלשונם של בעלי הלפייר: משה בארמון המלוכה "הו, מליק, אלוהיך ישפוט אותנו!" הוא אמר, "אתה כאן." לכן, אל תדבר אל המילה כמו אדם שאינו, והאם אתה חושב: האם אתה עומד, דבריהם ודבריהם, הם יתפסו

הנביא אמר: אדרבה, אני מקווה שאלוהים הכל יכול להסיר מקרבת משפחתם את אלו הסוגדים לאלוהים. בלבד, ולא יקשרו עמו דבר

מצרים הייתה פסגת הציוויליזציה והמדינה הגדולה בעולם שידעה אז. אין ספק שמשה קיבל את המדע הגדול ביותר בזמנו. השהיד הנוצרי הראשון, סטיבן, דיבר על סיפור זה באומרו: "קם מלך אחר שלא הכיר את יוסף. זה הוליך שולל את המיניות שלנו ופגע באבותינו, עד שהם גרמו לילדיהם להתרחק כדי שלא יהיו מודעים לכ